

Volg Mij!

*Tijdschrift
voor jonge
Christenen*

Gemeente van God

Roddelbladen – of toch maar niet?

Wie trouwt doet goed

5/2016

Inhoud

■ Uit de actualiteit:	
Roddelbladen – of toch maar niet?	4
Vreugde, veerkracht en een heerlijke toekomst	7
■ De Bijbelse praktijk:	
Bescherm je hart	9
■ Bijbelstudie:	
De vier evangeliën - een korte vergelijking	11
■ Ter overdenking:	
Prikbord	18
■ De Bijbelse praktijk:	
Wat zegt de Bijbel over de Gemeente van God?	20
■ Beantwoording van vragen:	
Hoelang bouwde Noach aan de ark?	25
'Satanisme'	28
■ Ter overdenking:	
Wie trouwt doet goed	31
Gods geduld	34
■ Goed nieuws:	
Nog maar net 12 jaar	36

Colofon

© **en abonnementen:**

Stichting Uit het Woord der Waarheid
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
Postbus 260
7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
e-mail: bestel@uhwdw.nl
Alle vragen i.v.m. abonnementen
richten aan de uitgever!

Redactie:

www.ChristelijkJeugdwerk.nl
E-mail: VolgMij@christelijkjeugdwerk.nl

Lay-out en ontwerp:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de

Volg Mij! verschijnt min. zes keer per jaar. Abonnementsprijs Nederland 18,95 euro, Europa 26,95 euro (incl. verzending).

Gebruikte Bijbelvertaling: veelal de Herziene Statenvertaling, soms de Statenvertaling 1977 en wat betreft het Nieuwe Testament de Voorhoeve-editie.

In onze tijd wordt er veel waarde gehecht aan informatie en communicatie. Overall, bij de kiosk, het tankstation, in de supermarkt, vinden we een uitgebreid aanbod aan kranten en tijdschriften. Helaas is de inhoud van veel drukwerk niet dusdanig dat mensen er positief door gevormd worden. De vorst van deze wereld wil graag dat de mensen zich bezighouden met zaken die hun het zicht ontnemen op Gods plannen. Niet voor niets worden wij in de Spreuken opgeroepen ons hart te beschermen boven alles wat te behoeden is, want daaruit zijn de uitingen van het leven (Spr. 4:23). Salomo, de schrijver van deze woorden, heeft zelf ervaren welke gevolgen het heeft wanneer je je hart niet in acht neemt.

Hoeveel beter is het wanneer we de Bijbel bestuderen. Het centrale onderwerp in de Bijbel is de Heere Jezus. En Hij roept ieder op van Hem te leren, omdat Hij zachtmoedig en nederig van hart is. Wat is Hij geduldig met mij en jou!

Het bezig zijn met de Bijbel geeft bovendien een intense vreugde. Wij ontdekken hoe de Heilige Geest ons de Heere Jezus van verschillende kanten doet zien. We leren inzien welke plannen God met Zijn Gemeente heeft. En omdat dit thema ook vandaag nog bijzonder belangrijk is, beginnen we in dit nummer een vervolgserie over de Gemeente van God – de Gemeente die voor ons allemaal belangrijk en aantrekkelijk moet zijn.

Ook het huwelijk tussen man en vrouw laat ons een afspiegeling zien van de geweldige band van Christus en Zijn Gemeente.

Mocht een lezer deze band met de Heere Jezus nog niet hebben, dan wil dit tijdschrift hem erop opmerkzaam maken dat hij zijn toevlucht dient te zoeken tot de 'Ark van redding', namelijk Jezus Christus. Eenmaal houdt Gods geduld op, zoals we in het voorbeeld van Noach zien.

In die zin hopen we dat dit nummer je inspireert om ijverig in de Bijbel te lezen, om er winst uit te halen.

Een hartelijke groet,

De redactie

Roddelbladen – of toch maar liever niet?

Twee minuten bij ons huis vandaan staat een kiosk. Elke morgen kom ik erlangs. En bijna altijd komt er net iemand uit met een of ander roddelblad in de hand. Wanneer je een paar minuten voor de ingang van de kiosk blijft staan, zul je vaststellen dat ongeveer 80% van de kopers weer naar buiten komt met zo'n blad. Die tijdschriften moeten dus wel iets fascinerends hebben.

Iedereen weet dat de hoeveelheid informatie die in zulke bladen te lezen valt, zeker niet de toeloop veroorzaakt – want de informatiedichtheid is niet bijster hoog. Het is zeker waar dat de journalisten – soms uitstekende vakmensen op hun gebied – teksten weten te formuleren die iedereen kan begrijpen, ook de gewone man in de straat. Maar dat alleen kan het ook niet zijn wat de run op deze bladen veroorzaakt.

Margriet, Privé, Party, Weekend, Charlie Hebdo, en misschien ook wel de dagelijkse Telegraaf ... het is misschien niet allemaal even slecht; maar ... is het goed? Is het waar, opbouwend, nuttig wat erin wordt verteld? En weerspiegelen de foto's de Bijbelse normen?

Wat veroorzaakt toch de aantrekkingskracht van roddelbladen?

Wij weten allemaal wel dat het vooral de plaatjes zijn – de grote foto's – die ervoor zorgen dat velen naar zo'n blad grijpen. Overigens hebben in sommige bladen juist naaktfoto's ertoe geleid dat deze een extreem hoog aantal lezers aan zich weten te binden.

Ik weet niet of er ook lezers van Volg Mij zijn die er af en toe naar grijpen. Maar kán zo'n blad wel geschikte lectuur voor Christenen zijn?

Deze wat retorische vraag zou ons er allemaal toe moeten aanzetten onze leesgewoonten eens kritisch te bekijken. Zijn wij ons wel bewust van het geweldige gevaar

van innerlijke vervuiling, als wij zulke media bekijken? Heel wat kranten, tijdschriften en media richten zich op onze begeerten! En de Bijbel maakt duidelijk dat het bewust oproepen van begeerten onvereenigbaar is met wat God wil hebben. 'Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld. En de wereld gaat voorbij met haar begeerte; maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid' (1 Joh. 2:16-17).

Blijf uit de buurt van verleidelijke media!

Er zijn heel wat jongeren die op het verkeerde pad zijn geraakt en die door geillus-

treerde tijdschriften en pornografische media zijn gaan dwalen. Ook de permanente opname van verkeerde, on-Bijbelse voorstellingen over goed en kwaad (bijv. als illegaal kopiëren als een algemene sport wordt gezien), over mode en de moderne manier van leven zullen ons 'omturnen'. Het is onmogelijk om je persoonlijk doordeeweeks met zulke dingen bezig te houden en er zelfs van te genieten en tegelijk een leven als Christen samen met de Heere Jezus te leiden. Het kan niet goed gaan: in de samenkomsten van de gelovigen verschijnen als een godvrezende Christen met in je hart en in je alledaagse leven andere begeerten waarvoor je je opentelt.

In dit verband wil ik erop wijzen dat deze kiosken, tankstations en tijdschriftenhandels heel gevaarlijke plaatsen kunnen zijn. En tegenwoordig komt daar natuurlijk het internet nog bij, waarbij we met één enkele muisklik, die maar een fractie van een seconde duurt, terecht kunnen komen op een gevaarlijk en zondig spoor. Het gaat erom om deze ene muisklik te voorkomen. Als je daarin laks bent, kan het zijn dat je er niet meer los van kunt komen.

De mens is wat hij eet

Er wordt wel eens gezegd: 'De mens is, wat hij eet'. Dat geldt zeker voor literatuur en films! In een wat ander verband zegt Paulus iets wat je zeker op ons thema kunt toepassen: 'Dwaal niet: slecht gezelschap bederft goede zeden. Word op de juiste manier nuchter en zondig niet' (1 Kor. 15:33 e.v.).

Zo'n verleiding kan ook op je afkomen doordat je naar de bioscoop gaat of op de knop van het televisietoestel of videoapparaat drukt. Misschien heb je zo'n apparaat aanvankelijk aangeschaft om films te bekijken die je zelf had opgenomen. En opeens komt de eerste geleende of gekochte film je huis binnen... En juist als een jongere weet dat zijn ouders niet thuis zijn, loert het gevaar. Misschien geldt dat ook voor iemand van jullie – zelfs met je ouders in je buurt.

Volg Mij!

Maar één ding moet je duidelijk zijn: er zijn vandaag de dag, behalve sommige kinderfilms, nauwelijks nog films die moreel niet onfatsoenlijk of, om in glasheldere taal te zeggen: films die niet zondig zijn.

De laatste tien verzen uit Romeinen 1 en ook 2 Timotheüs 3 spreken hier onmiskenbare duidelijke taal. Zulke speelfilms zijn niet in overeenstemming te brengen met een zuivere, godvrezende levenswandel.

Het is algemeen bekend dat wij vandaag in een mediagerichte maatschappij leven en sterk beïnvloed worden door de aanwezige media. We worden er zelfs simpelweg door gemanipuleerd. En het is maar al te vaak waar dat ook diverse conservatief georiënteerde kranten ons niet stimuleren tot godvrezendheid.

Weliswaar zijn kranten als bijvoorbeeld Trouw, het NRC en de Volkskrant door hun kwalitatief hoogstaande inhoud deels zeker beter aan te bevelen dan Privé. Maar ook in deze kranten worden dingen die vanuit Bijbels perspectief niet toelaatbaar zijn, steeds opnieuw gepromoot. Als lezer ontkom je niet aan de invloed daarvan.

Maar daar is het mij niet om te doen in dit artikel. We hoeven ons niet af te schermen voor informatie in deze maatschappij, maar we moeten die info wel op de juiste manier benutten.

Op de hoogte blijven – maar niet ten koste van de moraal

Wij moeten allemaal de uitdaging aangaan om enerzijds actuele informatie te hebben, om op de juiste wijze op de hoogte te blijven in ons werk, op school, op de opleiding, bij de studie, in de buurt. En daarbij zijn niet alleen vakbladen nuttig. Maar anderzijds mag deze noodzaak er niet toe leiden dat wij de morele grenzen overschrijden die de Bijbel ons duidelijk laat zien. Daarvoor bestaat geen kant-en-klaar recept, en ook geen uitdrukkelijk voorschrift in de Bijbel.

Roddelbladen – of toch maar liever niet?

Hier moet je een weg zoeken in eigen verantwoordelijkheid tegenover de Heere Jezus, en zeker ook met de hulp van je ouders of geestelijke broeders en zusters. Zo mag je een weg inslaan die je in gemeenschap met Christus kunt gaan.

Het gaat er mij in dit artikel niet om alternatieven voor te stellen voor het lezen van een krant. Natuurlijk weet je zelf dat de beste lectuur nog altijd in de Bijbel te vinden is. Maar het is op zijn minst voor jonge mensen die vragen krijgen over actuele situaties (bijv. op school) heel onrealistisch om te stellen dat ze principieel alleen de Bijbel moeten lezen en te doen alsof alle andere media niet bestaan.

Het komt aan op de juiste keuze ...!

Niemand van ons kan zich onttrekken aan alle informatiestromen die dagelijks op ons afkomen. Maar we kunnen uit de grote hoeveelheid die aangeboden wordt, wel verantwoorde media uitkiezen. En we mogen, ja, we moeten onze Heere daarbij in ons gebed betrekken.

Ook deze beslissingen dienen we met Hem te nemen. Dat betekent trouwens ook dat we Hem steeds weer om kracht vragen om niet in te gaan op dingen die verleidelijk aangeboden worden of toe te geven aan dingen die moreel verwerpelijk zijn.

Dat betekent voor ons lijden. Petrus schrijft: 'Wie in het vlees geleden heeft, is opgehouden met de zonde, om nu, in de tijd die ons nog overblijft in het vlees, niet meer naar de begeerten van mensen, maar naar de wil van God te leven' (1 Petr. 4:1 e.v.). Niet te leven naar de begeerten betekent ook voor de meest ervaren Christen nog altijd lijden.

Want we zullen pas vrij zijn van het vlees, wanneer we in de hemel zijn. Maar wie bereid is dit lijden op zich te nemen, die heeft met de zonde in het leven opgehouden. En dit nee zeggen tegen het 'tijdelijke genot van de zonde' (Hebr. 11:25) zal beloond

worden met de vreugde en het geluk van een rein hart in een leven tot eer van de Heere Jezus. Dat ziet de Heere zo graag bij ons, opdat niet de begeerten, maar alleen de wil van God en Zijn verlangens voor ons in het middelpunt staan.

'Welnu dan, laten ook wij, afleggen alle last en de zonde, die ons zo gemakkelijk verstrikt. En laten wij met volharding de werldloop lopen die voor ons ligt ... najagend de vrede met allen, en de heiliging, zonder welke niemand de Heere zal zien' (Hebr. 12:1, 14).

Naar Manuel Seibel

Vreugde, veerkracht en een heerlijke toekomst

Steeds weer horen we van moeilijkheden onder Gods volk. In het ene geval gaat het om gemeenten, in een ander geval om een huwelijk, en in weer een ander geval om iemands persoonlijke geloofsleven. Elke keer schrikken we op en zijn we verdrietig. Hoe moet dat allemaal aflopen ...?

Het is belangrijk dat wij op zulke momenten de moed niet opgeven. Want de duivel, onze vijand, heeft de bedoeling ons door zulke voorvallen te verlammen. Zijn doel is bereikt wanneer hij het klaarspeelt om ons van onze krachtbron te beroven: de vreugde in de Heere Jezus. Daarom denken we graag aan de verzen in Filippenzen 4:4-5:

‘Verblijd u altijd in de Heere; ik zeg het opnieuw: Verblijd u. Uw welwillendheid zij alle mensen bekend. De Heere is nabij’.

Blijdschap in de Filippibrief

Het is opvallend hoe vaak Paulus in de Filippi-brief over blijdschap schrijft. De woorden ‘vreugde’ en ‘zich verheugen’ komen ongeveer 15 keer in de brief voor. Soms krijg je de indruk dat de oproep om zich te verblijden zonder reden en zonder context gedaan wordt (vgl. 3:1).

Waarom schrijft Paulus zo veel over blijdschap? We hebben het antwoord vast al vaak gehoord: Paulus bevond zich in de gevangenis. En ondanks deze omstandigheden kende hij blijdschap. En dat is zeker waar. Maar laten we wel bedenken dat ook de Brief aan de Efeziërs vanuit de gevangenis geschreven werd. En aan de Efeziërs schrijft hij eigenlijk niets over vreugde. Maar focus je op de situatie waarin de Filippenzen zich bevonden, dan zie je al snel dat ze vooral een boodschap van vreugde nodig hadden. Ze hadden namelijk geen makkelijk leven. Ze werden door grote verdrukking beproefd (vgl.

2 Kor. 8:2; Filippi ligt in Macedonië). Ze vonden tegenstanders op hun weg en ze hadden dezelfde strijd te voeren als de apostel Paulus (vgl. Fil. 1:28-30). De omstandigheden gaven dus wel aanleiding tot pessimisme. Als ‘medicijn’ stelt Paulus hun daarom de blijdschap in de Heere voor.

Een breed ‘scala van vreugde’

De blijdschap in de Heere is een bijzondere blijdschap. Ze vergaat niet, omdat het Onderwerp van de vreugde niet verandert. Alles wat verband houdt met de Heere Jezus en met Zijn Woord, kan ons echte, diepe vreugde schenken. Hoe verdrietig en troosteloos is het wanneer gelovigen geen blijdschap in de Heere en in Zijn Woord hebben! Ze zijn echt te betreuren, omdat ze alles als last en druk ervaren.

Naast de vreugde van de Heere kende Paulus bovendien nog de vreugde in de Heere. Het lijkt erop dat de vreugde in de Heere een breed scala aanduidt. We mogen daarbij zeker vooral ook denken aan de vreugde van de Heere Jezus Zelf. Alles wat Hem verheugt, mag ook ons blij maken. Kortom: het gaat om een scala aan soorten vreugde, die allemaal met de Heere Jezus verband houden.

De Brief aan de Filippenzen laat ons een aantal punten zien waarover Paulus blij geweest is:

- Hoofdstuk 1:4-5: hij was blij dat de Filippenzen zich inzetten voor het Evangelie.

- Hoofdstuk 1:18: hij was blij dat Christus verkondigd werd – al was het zelfs uit afgunst en ruzie (wat was deze dienaar bescheiden, hij die ook graag het hem toevertrouwde Evangelie verkondigd zou hebben, maar een tijd monddood gemaakt was).
- Hoofdstuk 2:2: hij zou vooral heel blij zijn, als de Filippenzen eensgezind zouden zijn.
- Hoofdstuk 2:17: hij was blij om het geloof van de Filippenzen, ook al zou hij zelf moeten sterven om het goede nieuws bekend te maken.

Deze Schriftplaatsen/Bijbelteksten laten zien dat Paulus niet met zichzelf bezig was.

Hij verheugde zich dat de Heere in het leven van andere gelovigen werkzaam kon zijn. Misschien mogen wij daaruit concluderen dat de vreugde in de Heere vooral goed gedijt op een nederige basishouding.

Vreugde en inschikkelijkheid

Voor Paulus was Christus alles; daarom beschouwt hij al het andere ook als schade (Fil. 3:8). In samenhang met de vreugde in de Heere roept Paulus op tot mildheid (of welwillendheid, inschikkelijkheid) tegenover alle mensen. Hebben we hier met een gedachtesprong te maken? Meegaandheid vormt een tegenstelling tot op je rechten staan. J.N. Darby schrijft erover in zijn commentaar op de Brief aan de Filippenzen: 'Het is de vreugde die de Christen rustig en zachtmoedig maakt; zijn hartstochten worden niet door andere dingen geprikkeld, als Christus genoten wordt'.

Er staat in het Oude Testament een mooie gebeurtenis die dit verband tussen vreugde en meegaandheid illustreert. Het wordt in 2 Samuël 19:24-30 beschreven. Ziba had kwaad gesproken over Mefiboseth. Ziba had vervolgens al het land genomen dat hij voor Mefiboseth moest bouwen. Nu zegt David dat Mefiboseth en Ziba het land moeten delen – terwijl dat land eigenlijk Mefiboseths bezit was!

Nu was Mefiboseth blij dat David weer veilig was teruggekeerd van zijn vlucht voor Absalom. Daarom zegt hij tegen David: 'Hij (Ziba) mag

ook alles wel nemen, omdat mijn heer de koning in vrede in zijn huis is gekomen' (2 Sam. 19:30). Mefiboseth zag volledig af van zijn land, omdat hij vreugde had in de persoon van David. De toepassing voor ons is duidelijk: hoe meer de Heere Jezus voor ons betekent, hoe minder wij ons recht op 'de kleine dingen van het leven' voor onszelf zullen opeisen.

Verwachten wij de Heere?

Terug naar Filippenzen 4. Nadat Paulus de Filippenzen tot mildheid tegenover alle mensen heeft opgeroepen, voegt hij er in vers 5 nog aan toe: 'De Heere is nabij'. Omdat wij dit vers in het algemeen heel goed kennen, vragen wij ons misschien helemaal niet meer af hoe Paulus tot deze uitspraak komt. Wil hij zeggen dat de Heere bij ons is (plaatselijk gezien dichtbij), om ons te helpen aan anderen onze welwillendheid te tonen? Ik denk van niet. Of vindt hij het belangrijk erop te wijzen dat wij maar weinig tijd hebben om onze welwillendheid aan alle mensen te laten zien, omdat de Heere Jezus spoedig terugkomt (nabij in de tijd)? Het zou mogelijk kunnen zijn.

Maar de meest voor de hand liggende verklaring lijkt mij de volgende te zijn: hoe meer wij leven in de verwachting dat de Heere Jezus spoedig terugkomt, des te minder zullen wij waarde hechten aan aardse dingen en des te minder zullen wij ons eigen recht laten gelden. Met andere woorden (zegt Paulus): Wees mild tegenover alle mensen, want jullie zijn vreemdelingen en zullen binnenkort in jullie Vaderland komen (vgl. 3:20).

J.N. Darby schrijft bij deze tekst in zijn Synopsis: 'Als Hij komt, zullen andere dingen ons helemaal in beslag nemen'. Leven wij in deze verwachting? Misschien helpen deze twee verzen uit de Brief aan de Filippenzen ook jou om weer nieuwe moed te putten. We willen graag dat de echte vreugde diep in ons verankerd blijft – ook wanneer gebeurtenissen onder Gods kinderen ons verdrietig stemmen.

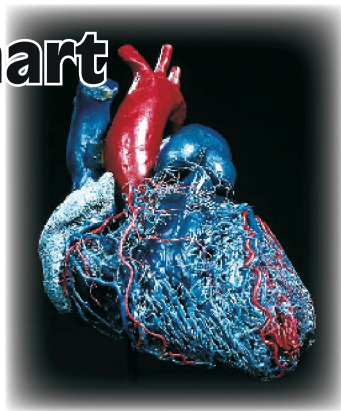
Hartmut Mohncke

Bescherm je hart

'Bescherm je hart boven alles wat te behoeden is, want daaruit zijn de uitingen van het leven' (Spr. 4:23).

In dit vers uit het Oude Testament gaat het niet om het hart als fysiek orgaan, maar als de zetel van het geestelijk leven en van gevoelens. Maar beide aspecten spelen voor ons leven een belangrijke rol. Wij moeten ons leven zo vorm geven, dat ons fysieke én ons geestelijk hart geen schade lijden.

Eerst willen we Gods wonderwerk van het natuurlijke hart door een paar technische feiten verduidelijken. Het hart is het orgaan dat er als een pomp voor zorgt dat zuurstofrijk bloed in alle delen van ons lichaam terecht komt. Daardoor kunnen alle belangrijke lichaamsfuncties 'draaien'.

De normale hartfrequentie, ook wel de polsslag genoemd, ligt normaal op een waarde van 60-70 keer per minuut. Dat betekent dat het hart tussen de 86.400 en de 100.800 keer per dag slaat. Als we volgens Psalm 90 uitgaan van een normale leeftijd van 70-80 jaar (dit komt ook overeen met de gemiddelde leeftijd van toen), dan slaat het hart bij dezelfde polsslag ongeveer 2,7 miljard keer. Geen enkele technische pomp zou gedurende zo'n lange periode onderhoudsvrij zijn en dienst kunnen doen.

De verplaatsing (dus de hoeveelheid bloed die per hartslag door de aderen gepompt wordt) bedraagt bij een volwassen persoon 0,07 liter.

Per dag verplaatst het hart daarmee ongeveer 7000 liter bloed door de aders. Om ons die hoeveelheid goed te kunnen voor-

stellen, moeten we denken aan een tank met een grondoppervlak van 1 m² en een hoogte van 7 meter. Er zouden, om zo'n hoeveelheid een heel leven lang te kunnen transporteren, verschillende olietankers nodig moeten zijn om die vloeistof te kunnen vervoeren.

Daarbij moet je wel bedenken dat deze berekeningen betrekking hebben op de normale functie van het hart. Bij grotere inspanningen kan het hart de hoeveelheid die getransporteerd wordt vijfvoudig verhogen.

De pompende werking van het hart ontstaat doordat het hart zich samentrekt en vervolgens weer uitrekt. Om het bloed in de aders te persen, is een bepaalde druk vereist. Als normale bloeddrukwaarden kennen we 90 en 130 mmHg; dat zijn de waarden voor het 'rekken' en 'strekken' van het hart.

Om ervoor te zorgen dat het bloed ook daadwerkelijk de aders in stroomt, fungeren de hartkleppen als ventielen. Bij een gezond hart worden ze heel exact aangestuurd.

Ons hart wordt door een scheidingswand onderverdeeld in twee kamers.

De rechterhartkamer neemt het zuurstofarme bloed uit de bloedvaten op en transporteert het naar de longen, waar het weer met zuurstof 'opgeladen' wordt. Vanuit de longen stroomt dit zuurstofrijke bloed dan naar de linkerhelft van het hart terug, die dit bloed vervolgens weer in omloop brengt. Ook al is het hart in dit opzicht verdeeld in twee kamers, toch vormt het door zijn wonderbaarlijke samenwerking een eenheid; het is één orgaan.

We zien dus wat dit relatief kleine orgaan in ons leven kan presteren; het weegt maar 0,5% van ons totale lichaamsgewicht. Als dit orgaan weigert dienst te doen, kan dat onze gezondheid aanzienlijk schaden en zelfs tot de dood leiden.

Wij kunnen alleen maar verbaasd zijn over de prestaties die onze Schepper aan dit orgaan gegeven heeft. Wij moeten met David belijden:

'Ik loof U omdat ik ontzagwekkend wonderlijk gemaakt ben; wonderlijk zijn Uw werken, mijn ziel weet dat zeer goed' (Ps. 139:14). Beseffen we dat wel echt? Of nemen we dit alles als vanzelfsprekend aan? Moeten we onze Heere daar niet van harte voor bedanken?

Van alle organen van ons lichaam wordt in de Bijbel het hart vanwege zijn centrale rol het vaakst genoemd.

Het vers aan het begin van dit artikel laat ons al zien dat de uitingen van ons leven uit ons (geestelijke) hart komen. En hiermee wordt ons geestelijk leven bedoeld. 'Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot behoudenis' (Rom. 10:10).

Van de purperverkoopster Lydia wordt gezegd, dat de Heere haar hart opende. Maar dat deed Hij niet met geweld. Wij moeten zelf een duidelijk 'ja!' in ons hart hebben. 'Mijn zoon, geef mij je hart, en laten je ogen behagen scheppen in mijn wegen!' (Spr. 23:26).

Als wij ons leven (ons hart) aan de Heere Jezus hebben gegeven, is het echter ook belangrijk dat wij erover waken wat er in ons hart woont. Ik herinner mij nog goed het kindergebed dat mijn moeder in de eerste levensjaren met mij gebeden heeft. 'Maak mijn hartje rein. Laat niemand erin wonen behalve U, Heere Jezus, U alleen'.

Vorig jaar hebben wij in dit blad een inleiding tot de Spreuken gepubliceerd. Juist in dit Bijbelboek vinden we veel praktische aanwijzingen over hoe we moeten waken over wat toegang tot onze harten krijgt. Daarvoor is energie nodig. 'Bescherm ..., breng ..., geef ..., laat je hart niet benijden ...', zijn oproepen die wij daar veel aantreffen. Neem nog maar eens het Boek Spreuken erbij om het vanuit dit oogpunt te bestuderen. Dat is beslist zeerrijk!

In de al eerder genoemde Psalm 139 drukt David de wens uit: 'Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, beproef mij en ken mijn gedachten!' (vs. 23).

Overeenstemming met Gods wil levert vreugde en zekerheid op. Dat heeft ook Ezra ervaren, die zijn hart erop gezet had om de wet van de Heere te onderzoeken en te doen. En dat willen we dan van ganser harte doen, met heel ons hart! (hier nog een aansporing tot Bijbelstudie: waar spreekt de Bijbel erover dat wij iets van 'ganser harte' moeten doen?).

Laten we ervoor zorgen dat het goed gaat met ons hart. Wij mogen bidden dat we vaker een 'Emmaüs-ervaring' zullen hebben: 'Was ons hart niet brandend in ons, toen Hij onderweg tot ons sprak en voor ons de Schriften opende?' (Luk. 24:32). Hoeveel mooier is dat dan wanneer Hij tot ons moet zeggen: 'O onverstandigen en tragen van hart! Dat u niet gelooft al wat de profeten gesproken hebben!' (Luk. 24:25).

Rainer Möckel

Bijbelstudie

De vier evangeliën – een korte vergelijking

In een notendop hebben we de vier evangeliën elk afzonderlijk in de laatste vier nummers bekeken. In elk evangelie krijgen we de Heere Jezus op een unieke manier te zien. Je zou je kunnen afvragen: wat zouden we missen, als één van de vier evangelieverhalen niet in de Bijbel zou staan? Het antwoord is inmiddels wel duidelijk voor jou, hopen we.

In deze aflevering willen we als een soort samenvatting op een beknopte manier een aantal aspecten van de evangeliën met elkaar vergelijken. En tot slot geven we aan de hand van het enige wonder dat in alle vier evangeliën voorkomt een heel concrete observatie.

‘Nadat God voorheen vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had door de profeten, heeft Hij in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon’ (Hebr. 1:1). De Heilige Geest heeft ons niet simpelweg één uniek evangelie gegeven dat de Heere Jezus voorstelt. Hij heeft voor ons in Zijn Woord vier verslagen laten opschrijven over het leven van de Heere. Er staat geen enkele andere levensbeschrijving in vier verschillende Bijbelboeken opgetekend.

Het leven van Hizkia, dat betrekkelijk kort geschetst wordt, wordt drie keer behandeld, in 2 Koningen, in 2 Kronieken en voor een deel in Jesaja, en deze drie levensbeschrijvingen vormen maar een heel klein gedeelte van deze Bijbelboeken. De vier evangeliën hebben daarentegen geen ander centraal Onderwerp dan de Heere Jezus. Daaruit kunnen we leren dat onze Heere zo uniek is dat niemand met Hem vergeleken kan worden. Dat wisten we al. Maar deze berichtgevingen bevestigen het nog eens!

De manier waarop de Heere Jezus wordt voorgesteld

In de overdenkingen over de vier evangeliën is duidelijk geworden dat je de Heere Jezus vanuit vier verschillende gezichtspunten kunt bekijken:

- Mattheüs toont Hem als de Koning van Israël, Die op deze aarde kwam om het volk terug te brengen bij God en om als de beloofde en enige rechtvaardige Koning Zijn Rijk in bezit te nemen. De Koning werd echter afgewezen, waardoor Hij Zijn Rijk niet publiekelijk oprichtte. Na Zijn dood aan het kruis ging de Heere Jezus terug naar de hemel en sindsdien regeert Hij vanuit de hemel op verborgen wijze in het ‘Koninkrijk der hemelen’, totdat Hij als de Heere der Heeren en Koning der Koningen terugkomt op deze aarde, nadat het volk Israël door een tijd van grote verdrukkingen zal zijn gegaan.

- Markus laat ons de Heere Jezus als de ware Dienstknecht en Profeet zien. Hij kwam om Zijn hele leven lang God te dienen en dat te doen wat God Hem

opgedragen had. Hij was zelfs in de zwaarste beproeving, toen Hij aan het kruis moest sterven, bereid trouw te blijven. En als Profeet zei Hij alleen woorden die God Hem opgedragen had. Noch Zijn dienst, noch Zijn woorden werden aangenomen. Hij werd verworpen, buiten gegooid en gedood. Op deze verwerping van de Dienstknecht had God een antwoord: Hij heeft Hem opgewekt en Hem een plaats in de hemel aan de rechterhand van God gegeven.

● Lukas laat ons de Heere Jezus als de volkomen Mens zien.

Alle mensen hadden God niet geëerd – wat al bij Adam was begonnen. Nu kwam echter een Mens Die God verheerlijkte in alles wat Hij deed. Er was geen moment in Zijn leven waarop God geen welgevallen in Hem had. Dat weerhield de mensen er echter niet van om deze Mens af te wijzen. Ze waren jaloers op wat Hij kon, maar ze haatten Hem om Zijn echte toewijding aan God en Zijn afhankelijkheid van God. Daarom doodden ze de enige volmaakte Mens. Maar God liet niet toe dat deze volmaakte Mens de ontbinding zag. Daarom wekte Hij Hem op en liet Hij de opgestane Mens alleen aan hen zien die Zijn kant kozen.

● Johannes toont ons de Heere Jezus als de Zoon van de Vader, de Zoon van God, Die Mens werd. Hier zien we vanaf het begin dat het wezen van deze Mens fundamenteel verschilde van dat van alle andere mensen. Want deze Mens, Die op de aarde leefde, was tegelijk de eeuwige Zoon van God, Die in de hemel troonde.

In alles openbaarde Hij God, de Vader. Wie Hem zag, zag de Vader. Een Mens Die van Zichzelf zei, dat Hij God is – zo lemand wilden de mensen niet aanvaarden. Want dan hadden ze moeten toegeven dat ze verkeerd leefden en zich moesten bekeren. Daarom brachten ze de Heere Jezus aan het kruis en in het graf.

Maar Hij stond op in de kracht van Zijn onuitblusbaar leven om nog meer wonderen te doen. Hij is het Die van eeuwigheid tot eeuwigheid leeft.

De schrijvers van de evangeliën

De verschillende stijlen van beschrijving in de evangeliën passen ook bij de vier schrijvers ervan. De vier evangeliën zijn immers door vier verschillende mensen – geïnspireerd door God – geschreven.

● Mattheüs was tollenaar (Matth. 9:9-13). Hij ondersteunde daarmee als Jood de vreemde overheersing van de keizer van Rome. Daarom werd hij door zijn ‘broeders’, de Joden, als een verrader beschouwd.

Toen hij echter de roepstem van de Heere Jezus hoorde die zei: ‘Volg Mij’, liet hij zijn oude beroep achter zich en hield zich bezig met de ware Koning Die God had uitgekozen: de Heere Jezus.

● Markus had zich destijds als dienaar bij Paulus en Barnabas aangeboden (Hand. 13:5). Om ons onbekende redenen gaf hij echter zijn dienst al heel snel weer op (vs. 13). Daarmee was hij een ontrouwe dienaar, die zijn dienst niet tot het eind toe volhield, maar afhaakte. Nadat hij weer teruggekomen was en trouw werd in de dienst voor de Heere en voor de apostel Paulus (2 Tim. 4:11), mocht juist hij de volkomen Dienstknecht beschrijven, Die nooit opgaf, maar zelfs in de moeilijkste beproeving volhardde: de Heere Jezus.

● Lukas was arts (Kol. 4:14). In dit beroep was hij vertrouwd met het onderzoeken en behandelen van mensen. Hij had ‘verstand van mensen’, vermoedelijk niet alleen wat lichamelijke ziekten betreft, maar ook als het om de psychische toestand ging. Want in die tijd waren er nog niet zoveel specialismen op medisch vlak, zoals die er

De vier evangeliën – een korte vergelijking

vandaag de dag wel zijn. Door zijn beroep was Lukas ook iemand die goed kon observeren, en juist dát vinden we terug in zijn evangelie. Hij kon – beter dan ieder ander – schrijven over de volmaakte Mens, Jezus Christus. En zijn ‘observaties’ en onderzoeken van de historische feiten zijn zó boeiend, dat wij alleen maar verbaasd kunnen zijn over hoe God deze man voor deze geweldige taak heeft voorbereid.

● Johannes was een visser, net als andere discipelen (bijv. Petrus). Toen de Heere hem riep, was hij juist bezig de netten te herstellen. Dat vinden we geestelijk gezien terug in zijn Evangelie. Hij schreef het veel later dan de andere evangelisten. In die tijd waren er al een aantal valse leringen over de Persoon van de Heere Jezus in omloop. En nu kreeg hij de taak om deze ‘ingescheurde gaten in het net’ weer te dichtten. Daarom moest hij de Heere Jezus beschrijven als de eeuwige Zoon, Die Mens geworden was.

Wie kon dat beter doen dan iemand van wie wij lezen dat hij als enige discipel in de schoot van de Heere Jezus lag (bijv. Joh. 13:23)? Daarom werd juist hij af en toe door andere discipelen gevraagd de Heere naar bepaalde details te vragen. Hij kende de Heere Jezus blijkbaar beter dan de anderen. Hij ondervond de liefde van de Heere sterker dan de anderen. Zo noemt hij zichzelf vijf keer de discipel die door de Heere Jezus geliefd werd.

Daarom kon hij over de Heere schrijven vanuit een zienswijze die voor de mens op zich het verst weg is, omdat hij haar niet kan doorgronden Jezus Christus als de eeuwige God.

Een indeling van de evangeliën

Er is nog een heel aantal verschillen tussen de individuele schrijvers en hun evangeliën, die we kort zullen aanstippen zonder te pretenderen volledig te zijn:

● Twee van hen waren apostelen – Mattheüs en Johannes; twee waren nieuwtestamentische profeten – Markus en Lukas. De eerste twee waren daarmee begeleiders van de Heere Jezus, de beide andere werden getuigen, nadat Christus verheerlijkt was.

● Twee schrijvers – Markus en Johannes – hebben hun verslagen voor het grootste gedeelte chronologisch opgeschreven, de beide andere evangelisten – Mattheüs en Lukas – hebben hun verslagen duidelijk meer thematisch geordend.

● Twee schrijvers behandelen meer ‘functies’ van de Heere Jezus: Hij was zowel de Koning (Mattheüs) als de Profeet en Dienaar (Markus). De beide andere evangelisten wijzen op de wezenskenmerken van de Heere: Hij was volkomen Mens (Lukas) en tegelijk de eeuwige God (Johannes).

● Twee schrijvers leggen bijzonder veel accent op de gesprekken van de Heere Jezus: Mattheüs met vijf grote redevoeringen, en Johannes, die in de hoofdstukken 13-17 woorden van de Heere weergeeft die wij in geen ander evangelie vinden. Lukas en Markus laten ons daarentegen in sterkere mate de werken en daden van onze Heere zien.

● Twee evangelisten noemen in hun eerste hoofdstukken het geslachtsregister van de Heere Jezus (Mattheüs en Lukas), de beide andere zwijgen erover.

● Twee evangelisten laten het noemen van de hemelvaart van de Heere weg (Mattheüs, Johannes), terwijl de beide andere er nadrukkelijk naar verwijzen.

● De evangeliën naar Mattheüs, Markus en Lukas worden de ‘synoptische’ evangeliën genoemd. Bij hen samen vinden we een zeer hoge overeenkomst

qua inhoud en opbouw (Grieks synopsis = gemeenschappelijke kijk). Het Evangelie naar Johannes heeft daarentegen een heel andere structuur. Blijkbaar verschilt het doel van het laatste evangelie duidelijk van dat van de eerste drie. Johannes schreef vermoedelijk ook meer dan 20 jaar later, nadat de andere evangeliën al lang geschreven waren.

Oudtestamentische, beeldende vergelijkingen

De evangeliën tonen de Heere Jezus van vier verschillende kanten.

Dergelijke 'vier-delingen' vinden we op een soortgelijke manier ook terug in het Oude Testament.

● Er zijn vier dierlijke offers, die we in het begin van Leviticus vinden. De Heere Jezus is inderdaad de vervulling van het brandoffer, dat tot een liefelijke reuk voor de Heere was (Lev. 1:4, 9, 13, 17). Het is dan ook niet moeilijk om deze zienswijze in het Evangelie naar Johannes te zien, want het werk van de Heere Jezus is heel speciaal tot eer van God geweest. Hij heeft dat volbracht wat God Hem gegeven heeft (Joh. 17:4) en God in alles verheerlijkt (Joh. 13:31).

Het dankoffer is het offer waaraan zowel God als ook de priester en degene die het offer bracht allemaal deelnamen. Het is een verwijzing naar de gemeenschap die we op grond van het offer van de Heere Jezus met God mogen hebben. Deze kant vinden we vooral in het Evangelie naar Lukas, waar de Heere Jezus vaak met mensen aan tafel ging. Juist als je het laatste hoofdstuk van dit boek bekijkt, wordt dat heel duidelijk.

Dan was er het zondoffer. Dit was geen vrijwillig offer; het moest gebracht worden wanneer iemand gezondigd had. Markus toont ons deze kant. Daarom vinden we in dit evangelie ook de bijzondere vermelding

van de drie uur durende duisternis en de uitroep van de Heere in het verzoenend lijden voor onze zonden: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?' (Mark. 15:34).

Ten slotte is er nog het schuldoffer. Dit is nauw verbonden met het zondoffer. Maar het laat zien: zonde is niet alleen in tegenspraak met de heilige natuur van God, zonde maakt de mens ook schuldig. Ook dáárvoor was het verzoenend lijden van de Heere nodig, dat we in het Evangelie naar Mattheüs vinden. Daar vinden we heel vaak de vermelding van schuld (bijv. 27:24-25), die gecompenseerd moet worden. En de schuld moet ook vergeven worden. Deze gedachten vinden we in de woorden van de Heere terug bij de instelling van de gedachtenismaaltijd: 'Dit is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden' (Matth. 26:28).

● In de tent der samenkomst waren er met name vier stoffen die steeds weer werden gebruikt: blauwpurper, roodpurper, scharlaken, en fijn linnen. De blauwpurperen kleur herinnert aan de kleur van de hemel en kun je daarom zien als een verwijzing naar de uit de hemel gekomen Zoon van God (Johannes). Roodpurper werd vooral door koningen gedragen. In de Bijbel wordt deze kleur vooral bij heersers genoemd die niet tot het volk Israël behoorden (Dan. 5:29; Esther 1:6; Richt. 8:26 enz.). Roodpurper zou daarom een verwijzing naar de Zoon des mensen kunnen zijn, Die over de hele aarde zal heersen – niet alleen over Israël (Lukas). Ook scharlaken was een koninklijke kleur, die we bij de koningen in Israël steeds weer aantreffen (Mattheüs). De witte kleur van het fijne linnen is een verwijzing naar de reinheid van de Heere Jezus, die we bij Markus naar voren zien komen in bijvoorbeeld het tafereel van de verheerlijking op de berg (Mark. 9).

De vier evangeliën – een korte vergelijking

De spijziging van de 5000 in de vier evangeliën

Ten slotte nog iets over het enige wonder dat we in alle vier de evangeliën aantreffen: de spijziging van de 5000. Er zijn een paar principiële aspecten die voor het begrijpen van deze gelijkenis in al de vier evangeliën nodig zijn. En toch heeft de presentatie van dit wonder een verschillende doelstelling in elk van de vier evangeliën. Op deze beide kanten willen we kort ingaan, met de wens dat het dient als een stimulans om persoonlijk de evangeliën nauwgezet te bestuderen. Het gaat om onze Heere Jezus Christus!

zoals we dat in het Evangelie naar Mattheüs ook in andere teksten wel zien.

In Mattheüs 1-12 houdt de Heere Jezus Zich vooral met Zijn volk bezig. Omdat Hij door Zijn volk verworpen wordt, gaat Hij figuurlijk gezien naar buiten, weg uit het huis van Israël (13:1). Hijzelf zet Zijn volk een tijd lang aan de kant. Deze gedachte vinden we terug in dit wonder. Christus heeft de volksmenigte weggestuurd (14:22), als het ware aan de kant gezet, nadat Hij nog eens een bewijs van Zijn zorg getoond heeft, maar zij desondanks toch niet in Hem geloven. Dan laat Hij de

Het wonder van de spijziging

a) Bijbelteksten	Mattheüs 14:15-21; Markus 6:35-38; Lukas 9:12-17; Johannes 6:5-13
b) Volksmenigte	bestaande uit Joden
c) Vorige activiteit	genezing van de zwakke
d) Tijdsaanduiding	avond
e) Begin van het wonder	discipelen willen de volksmenigte wegsturen
f) Wie moet te eten geven?	De Heere vraagt de discipelen om eten te geven
g) Aantal broden	5 gerstebroden
h) Aantal vissen	2
i) Gezeten op het gras	groepen van 50 en 100
j) Overgehouden	12 manden vol
k) Mensen die deelnamen	5.000 mannen, plus vrouwen en kinderen
l) Volgende handeling	discipelen worden het meer opgestuurd

1. Wat is de kern van dit wonder?

In principe lijkt de Geest van God ons de plaats van de Messias in Zijn aardse heerlijkheid en Zijn zorg voor Zijn volk en voor de mensen in het algemeen te willen tonen. De Heere Jezus bewijst in een eerste vervulling van Psalm 132:15 dat Hij in waarheid de Zoon van God, de Koning van Israël, de Messias is. Dit wonder heeft een duidelijk dispensationeel¹ karakter,

discipelen, een beeld van de gelovigen in de tijd van de genade – dus van ons – over het meer varen, terwijl Hijzelf op de berg – in de hemel – is en zich daar in gebed begeeft voor hen – voor ons. Als Hij vervolgens bij hen komt in de storm, gaat de wind dadelijk liggen, een beeld van dat wij bij ons doel, de hemel, zijn aangekomen.

¹ De leer van de bedelingen ('dispensaties') houdt in dat God in verschillende perioden telkens op een speciale manier de mensen geregeerd heeft. De meest bekende voorbeelden zijn de tijd onder de wet, toen God op directe wijze regeerde en oordeelde, en de huidige genadetijd, de bedeling van de genade of van de Gemeente, waarin God alleen op indirecte wijze regeert en maar zelden direct in het wereldgebeuren ingrijpt.

2. Wat symboliseren de broden en de vissen?

Uit Johannes 6 leren we dat Hijzelf het levende brood uit de hemel is (vs. 51). Aan de ene kant vinden we Hem in Johannes 12:24 in het beeld van de tarwekorrel, die door de dood gaand veel vrucht voortbrengt. In Johannes 6:9 lezen we nu, dat het om gerstebroden ging. Gerst is het eerste koren dat rijp wordt en dus als eerste geoogst wordt, en het is ook het graan dat bij het feest van de eerstelingen gebracht werd (Lev. 23:9-14). Dat gebeurde op de dag na de sabbat, dus de zondag, de opstandingsdag van onze Heere. Het schijnt daarom een verwijzing naar Zijn opstanding te zijn. Zo mogen ook wij ons laten voeden met de Opgestane, Die door de dood gegaan is.

Misschien is de vis een illustratie van Christus, Die de stortvloed aan wateren van Gods oordeel over Zich heen heeft laten gaan. Dat laat zien: wij moeten ons met de gestorven Heiland voeden.

Nog een tweede gedachte is met de broden en vissen verbonden. Je zou kunnen zeggen dat Christus ons niet alleen maar basisvoeding geeft (de broden), maar ook nog veel meer dan wij nodig hebben. Hij geeft veruit boven wat de mens kan bedenken (vgl. de vissen), zodat onze tafel vol is en de beker overvloeit (Ps. 23:6).

3. Waarvan spreken de vijf broden en de twee vissen?

Allereerst vormen de beide samen zeven en laten ze zien dat de overvloed die de Heere geeft volledig is, genoeg om aan al onze behoeften te voldoen. Waarom echter vijf broden? Het stelt blijkbaar dat voor wat de mens ter beschikking kan stellen, als de Heere hem oproept de behoeften van andere mensen te stillen. Daarom zou je kunnen zeggen dat het getal 5 ook op deze plaats een beeld van de zwakheid van de mens is, als hij verantwoordelijk gesteld wordt. Het getal

5 heeft ook op andere plaatsen te maken met menselijke verantwoordelijkheid, waarin we vaak niet oprecht zijn, en met onze zwakheid. Denk maar eens aan de vijf vingers en tenen van een hand resp. voet, aan de vijf zintuigen enz. Denk verder ook maar aan de vijf dwaze en de vijf wijze meisjes. Trouwens, David had vijf stenen uitgekozen om Goliath te overwinnen.

De twee vissen lijken te spreken van de oneindige genade van de Heere, Die meer geeft dan wat wij nodig hebben. Wij vinden de verbinding van genade met het getal 2 ook in Johannes 4:43 en Lukas 10:35.

4. Waarom 5000 man?

Het antwoord is niet heel eenvoudig. Misschien wijst het erop dat de volksmenigte nogmaals een volkomen getuigenis van genade van de Heere krijgt en nu verantwoordelijk wordt gesteld om ernaar te handelen. De volgende hoofdstukken laten zien dat deze mensen daartoe niet in staat waren, maar dat als God hun verantwoordelijkheid geeft hun volkomen zwakheid weer tevoorschijn komt (het getal 10 wordt in de Bijbel vaak gebruikt in verband met de verantwoordelijkheid van de mens).

Wanneer je dit tafereel ziet als een afbeelding van de zegen die de Heere Jezus in het Duizendjarig Vrederijk zal schenken, kun je het getal 5000 op heel speciale wijze verbinden met de uitdrukking van zwakheid. Hoewel de mens dan niet meer blootgesteld is aan de duivel (die is dan gebonden; Op. 20:2), is hij precies zo zwak en zelfs verdorven, dat hij zich meteen daarna weer door de duivel laat verleiden en tegen Christus strijdt (Op. 20:7-10).

5. Welke betekenis hebben de twaalf manden?

'Twaalf' spreekt net als het getal 'zeven' van volkomenheid (4×3 ; $4 + 3$), en het

verwijst in het algemeen naar een volmaakt beheer van de Goddelijke dingen hier op aarde door de mens.

Bij dit wonder mogen de twaalf manden ons attenderen op de bronnen van kracht voor de arme in Israël in aanwezigheid van de Koning. Zoals hier in dit wonder heeft het getal 'twaalf' in feite altijd met de aarde te maken, namelijk in een perfecte regering (12 apostelen, 12 stammen van Israël); en ook met Gods soevereiniteit (12 poorten, 12 fundamenten, enz. in het nieuwe Jeruzalem: Op. 21).

6. Hoe kun je dit wonder nu praktisch verklaren?

De Heere Jezus maakt gebruik van wat de dienstknecht van de Heere in zijn zwakheid en verantwoordelijkheid voor God bezit (5 broden). Maar de Heere geeft Zijn dienstknechten nog veel meer uit zijn overvolle genade (2 vissen). Deze 2 vissen spreken ook van het getuigenis dat de discipelen voor de wereld afleggen (voor een betrouwbaar getuigenis zijn altijd minstens twee personen nodig). De Heere neemt nu het weinige wat in de handen van Zijn dienstknechten is en verandert het in een overweldigende veelvoud. Daarvoor gebruikt Hij opnieuw Zijn discipelen, die dat wat Hij in Zijn volkomenheid geeft, hier op aarde beheren en mogen doorgeven (12 discipelen, 12 manden). Zelfs dat wat overblijft, is meer dan genoeg voor alle behoeften.

7. Waarom staat alleen dit wonder in al de vier evangeliën?

Het heeft heel duidelijk een centrale betekenis. Deze betekenis is echter in elk evangelie een beetje anders. Wanneer je bijvoorbeeld vanuit dit wonder naar onze Heiland kijkt, dan wordt Hij in het Mattheüsevangelie getoond als de Messias, Die aan de behoefte van Zijn volk volkomen tegemoet weet te komen.

In het Markusevangelie zien we Hem als de volmaakte Dienstknecht, Die Zijn discipelen door deze gebeurtenis wil opleiden tot betere dienaren met meer inzicht, opdat ze leren hoe men de behoeften van anderen stilt. Want de Heere roept Zijn discipelen steeds weer op om zelf actief te worden en broden te zoeken.

In het Lukasevangelie vinden we Hem als de volmaakte Mens, Die de behoeften van de mensen uit eigen ervaring kent en Die deze behoeften tegemoet treedt in vertrouwen op Zijn God en Vader en in afhankelijkheid van Hem.

In het Johannesevangelie vinden we het uit de hemel gekomen Woord van God, Christus Jezus, de Zoon van de Vader, Die Zelf alles actief aanpakt en zo op een Goddelijke manier voorziet in de behoeften van de volksmenigte.

Vanuit deze manier van overdenken mag je nu zelf ook kijken hoe de vier evangeliën op een verschillende manier de rol van de discipelen belichten, zowel als de volksmenigte en de omstandigheden.

Manuel Seibel

Voor een verdere bestudering van de evangeliën, vooral om de verschillen ertussen te onderzoeken, kunnen we het boek van Cor Bruins aanbevelen: Hij heeft onder ons gewoond (uitverkocht, maar vaak nog tweedehands verkrijgbaar).

Een van de meest prominente Duitse tv-sterren, Harald Schmidt, gaf ruim 10 jaar geleden toe zelf geen tv meer te kijken: 'Als je zegt dat 80% van de tv-programma's onbegrijpelijke vuilnis is, dan doe je niemand onrecht. Ik kan het niet meer verdragen'.

(Bron: idea-Spektrum)
We kunnen hem nauwelijks tegenspreken. Heeft de televisie desondanks voor ons als Christen nog steeds aantrekkingskracht? Wil jij werkelijk dienst doen als 'vuilverbrandingsoven'? Als ik je een ding mag zeggen: je bezorgt jezelf ernstige 'afvalverwijderingsproblemen', omdat je de geconsumeerde 'vuilnis' niet meer kwijt kunt raken. Christenen kunnen hun tijd toch wel beter gebruiken?

Radio Paradiso kan niet genoeg huwelijken redden.

Vanwege het onverwacht grote succes moest de Christelijke radiozender Radio Paradiso in Berlijn een reddingsactie van gestrande huwelijken voortijdig afbreken. Terwijl er normaal twee reageren, meldden zich bij de actie tussen de 20 en 30 paren per dag. In het totaal zouden 1500 stellen gereageerd hebben ...

Leven en liefhebben zonder God schijnt toch niet de weg naar het ware geluk te zijn. Onze maatschappij heeft op het gebied van liefde, huwelijk, gezin alle Bijbelse maatstaven allang overboord gegooid. Maar huwelijksproblemen en echtscheidingen nemen voortdurend toe. Gods plannen voor het huwelijk zijn de weg tot een gelukkig leven van man en vrouw in een door God gewilde relatie. En als er problemen zijn in het huwelijk of bij tieners, dan geldt nog steeds: onze Heere wil ook vandaag nog jouw problemen oplossen. Christenen kunnen soms overvraagd zijn en acties afbreken. Jezus Christus is nooit overvraagd!

Geestelijk 'roggebrood'

Wie antwoordt voordat hij geluisterd heeft, het is hem tot dwaasheid en schande (Spr. 18:13).

Jezus Christus

'Ik ben de Deur'; en h
worden; en h
Er zijn genoeg
stalen deuren,
ding hebben z
komen, moet j
als er op de de
gaan trekken. L
Deur die naar e
voor iemand die
neemt. Voor ied
de deur open na
winpunten voor

1. Hij zal
  2. ieder m
  3. ... en hi
- vrijheid
... en we
nodig. O
worden d

Bijbellezen? En als ik dan geen zin
Iedereen zal deze situatie kennen: het da
niets meer te zeggen, de Bijbel spreekt n
Bijbel te lezen wordt minder ... Je loopt d
toegegeven) het Bijbellezen op te geven
overwegingen je helpen:
Spreek er open over met je Heere. Wan
ook nieuwe interesse geven. Vraag Her
Blijf bij je gewoonte. Geef het niet op, o
hebt. Ook hier geldt: de eestlust komt va
God heel concreet tot ons, wanneer wi
Is er in je leven ergens een blokkade?
opwekkingsprediker John Wesley zei
de zin in het Bijbellezen ontnemt, is
bij je voordoen, is de tegenzin in het
Woord veroordeelt? Wil ik bewust de
occulte dingen in mijn leven?
De oplossing ligt ook hier in het bli

Christus zegt: Ik ben de Deur

Deur; als iemand door Mij naar binnen gaat, zal hij behouden worden. Hij zal ingaan en uitgaan en weide vinden' (Joh. 10:9).
 Deuren in deze wereld: glazen deuren, houten deuren, draaideuren, schuifdeuren en noem maar op. Maar één de deur die allemaal gemeen met elkaar: om aan de andere kant te komen, moet je erdoorheen gaan. En moet je letten op de aanwijzingen: de deur staat 'duwen', dan helpt het niet om aan de deur te kloppen. De Heere Jezus duidt Zichzelf aan als 'de Deur'. Een deur die gelukkig en zinvol leven leidt. Maar het geldt alleen voor de deur binnengaat en de aanwijzing in acht neemt. Iedereen die zijn schuld en zonden voor Hem belijdt, gaat door de deur naar een leven met de Heere. De Heere Jezus noemt drie personen die door deze deur binnengaat:

1. Iedereen die gered worden. Redding, eeuwig leven – daar verlangt iedereen in het diepste van zijn hart naar.
 2. Iedereen die zal in- en uitgaan. Dat spreekt van vrijheid. Echte vrijheid is er pas als je met Christus verbonden bent.
 3. Iedereen die weide vinden. Niet alleen ons lichaam heeft voedsel nodig, maar ook ons innerlijk heeft behoeften. Bij de Heere Jezus worden alle behoeften van de ziel vervuld.

Wat heb ik meer nodig?

Wanneer je dagelijks Bijbellezen lijkt iemand te vertellen, maar niet meer tot je, de zin om in de wereld te blijven. Misschien kunnen de volgende dingen je helpen.

1. Wanneer je het Hem vertelt, kan Hij je helpen.
 2. Wanneer je erom!
 3. Wanneer je niet als je momenteel geen zin hebt in de zaak tijdens het eten. Soms spreekt Hij dat het allerminst verwachten.
 4. De moeder van de kinderen: 'Alles wat je tegen haar kinderen: 'Alles wat je tegen de zonde'. Als zich de volgende dingen voordoen: Bijbellezen niet verwonderlijk. Is er een relatie die Gods wil van God niet doen? Zijn er dingen die je niet wilt doen? Lees Spreuken 28:13.

Om over na te denken

'De meeste mensen hebben moeite met de Bijbelteksten die ze niet begrijpen. Ik voor mij persoonlijk moet toegeven dat juist de Bijbelteksten die ik begrijp mij onrustig maken'.
 Mark Twain

De gedachten van Christus

Ik las vandaag het laatste vers uit de 1ste Johannesbrief: 'Deze brief eindigt met de zin: 'Kinderen, wees op uw hoede voor de afgoden'. Maar daarmee worden wij toch niet bedoeld? Of wel soms? Wij leven toch niet in een oerwoud waar men knielt voor afgoden uit hout en steen! Of zijn er misschien ook 'moderne afgoden'? Mag ik er eens een noemen: voetbal. Nee, ik bedoel niet jongens die op een voetbalveld een balletje trappen. Ik denk aan de jongenskamer waar aan de muren geen plek meer is voor een poster met een Bijbeltekst, omdat de foto's van het elftal en van fan-artikelen van bijv. Ajax, PSV of Feyenoord de hele wand in beslag nemen. Uiteraard ga je ook naar het stadion, wanneer 'jouw' club thuis speelt. De stem van je geweten en de vraag van je ouders of dat wel echt nodig is, ben je allang vergeten: er heerst een super stemming op de tribune, je raakt helemaal op dreef.
 Het lijkt mij dat die slotzin in de Johannesbrief helemaal niet onduidelijk is in onze 2ste eeuw. Zullen we de Heere opnieuw vragen om ons te laten zien hoe we onze vrije tijd kunnen doorbrengen? Dan kunnen we blij zijn, zonder ons te hoeven schamen als de Heere ons zou vragen: 'Wat heb je met je tijd gedaan?' Ik ben ervan overtuigd dat als je er in alle rust over nadenkt, je vanzelf sommige dingen te binnen schieten ...

Wat zegt de Bijbel over de Gemeente van God?

Wat verbindt ons als Christenen eigenlijk met elkaar? Hebben wij behalve persoonlijke contacten ook nog tijd nodig voor ontmoetingen als gemeente? Maar voor we daarop kunnen ingaan, moeten we eerst op de volgende vraag ingaan: wat voor voorstellingen associëren wij met het begrip 'gemeente'?

Waarvoor dient de Gemeente van God? En kan ze vandaag nog bestaan? Er is zoveel versplintering onder de gelovigen, dat je je afvraagt: is het enige verstandige antwoord daarop dat ieder zich maar terugtrekt in zijn eigen hoekje?

Deze vragen hoeven ons niet onzeker te maken. Ze mogen ons juist stimuleren tot het leren kennen van Gods gedachten in de Bijbel over dit onderwerp. En ons helpen er vervolgens ook naar te leven, ondanks alle verwarring en verdrietige dingen die onder Christenen voorkomen. Daarom willen we het thema 'Gemeente' in een serie artikelen oppakken. Het doel daarvan is om wezenlijke aspecten te presenteren. Die moet je dan natuurlijk wel door persoonlijke (of gemeenschappelijke) Bijbelstudie verdiepen. Aan het eind van elke aflevering staan daarom aanbevolen boeken.

Iets over het woord 'Gemeente'

Het Griekse woord *ekklesia* betekent 'volksvergadering, bijeenkomst van mensen, gemeentebijeenkomst'. Het komt in het Nieuwe Testament 114 keer voor. Het werd gebruikt als aanduiding voor de vergadering van burgers van een Griekse plaats (vrije, mannelijke, minstens 18 jaar oude mannen; zie bijv. in Hand. 19:39). Daarnaast wordt *ekklesia* in het Nieuwe Testament voor de bijeenkomst van alle ge-

lovigen op aarde of in een plaats gebruikt. In de meeste Bijbelvertalingen wordt dit woord met 'gemeente' weergegeven. Veel Christenen bedoelen dat vaak als ze spreken over de 'kerk'.

Het is heel belangrijk dat we geen van deze woorden gebruiken als de aanduiding van een specifieke groep Christenen (je kunt lid zijn van een bepaalde 'kerk', 'gemeente' of 'vergadering'). Alleen dán kunnen we de Bijbelse waarheid over de ene Gemeente/Vergadering/Kerk van God begrijpen. Omdat 'gemeente' de meest gangbare vertaling van 'ekklesia' is, wordt in deze serie in de regel dit woord gebruikt.

Persoonlijk discipelschap en de Gemeente van God

Ieder van ons heeft hopelijk de wens om de Heere Jezus in zijn persoonlijk leven dagelijks te volgen en Hem te dienen. Welke betekenis hebben onze mede-Christenen daarnaast nog voor ons? Zijn wij misschien veel nauwer met elkaar verbonden dan we beseffen? Daarover willen we in deze eerste aflevering nadenken.

1. Christenen zijn geen eenlingen!

Door Gods genade hebben we een moment in ons leven gekend waarop wij onze zonden aan de Heere beleden en ons tot Hem bekeerd hebben. Ons leven heeft een beslissende wending genomen, die eeuwige gevolgen heeft. Geweldig om de Heere steeds weer voor deze redding te mogen danken!

‘Ik beveel u Febe, onze zuster, aan, die een dienaar is van de gemeente die in Kenchreeën is’

(Rom. 16:1).

Als een natuurlijk gevolg van deze bekering hebben we nu de wens dat in ons gezin, op het werk, in contact met de burens en kennissen het nieuwe, eeuwige leven in ons Gods nieuwe normen openbaart.

En de Heilige Geest, Die nu in ons Christenen woont (1 Kor. 6:19), schenkt ons ook de kracht om aan deze nieuwe normen te voldoen.

Meestal leven in onze omgeving ook andere Christenen. Wij voelen ons na onze bekering tot hen aangetrokken. Onze oude vrienden zullen weliswaar nauwelijks begrijpen waarom wij nu in alle mogelijk ‘coole’ dingen geen interesse meer hebben. Maar het contact met mede-Christenen toont ons

het bijzondere van het Christenzijn en laat al het andere verbleken. Dat zou in ieder geval zo moeten zijn.

Wat verbindt ons eigenlijk met andere Christenen? Heel duidelijk: de gemeenschappelijke interesse in de Bijbel, in het Evangelie en natuurlijk heel bijzonder in de Heere Jezus Christus. Met blijdschap kunnen we vele uren daarmee doorbrengen. Maar hoe zit het als deze zegeningen op de achtergrond raken? Wanneer dat ons (of de anderen) minder interesseert? Of wanneer wij soms helemaal geen sympathie voor raar-aandoende mede-Christenen kunnen opbrengen? Kun je je als Christen zelf je medebroeders en -zusters uitzoeken?

Een tekst uit de Efezebrief kan ons misschien helpen in te zien hoe wij met onze medebroeders en zusters verbonden zijn.

2. Gemeente van God: meer dan een samenzijn van trouwe gelovigen

In Efeze hadden veel mensen zich tot de Heere bekeerd. Ze hadden hun oude gewoonten consequent opgegeven en waren een nieuw, Hem toegewijd leven begonnen (Hand. 19:18-20). Paulus somt in zijn brief aan deze gelovigen allereerst een reeks persoonlijke zegeningen op die zij als Christenen hadden gekregen (Ef. 1:3-14). Maar dan laat hij hun in het tweede hoofdstuk zien hoe ze tegelijk ook op een unieke nieuwe manier als gelovigen uit Joden en heidenen tot een heel nieuw organisme samengevoegd werden. In een soort ‘ladder met vijf sporten’ wordt ons deze waarheid uit de doeken gedaan:

2.1 ‘Maar nu, in Christus Jezus, bent u, die voorheen veraf was, door het bloed van Christus dichtbij gekomen’ (Ef. 2:13)

Het bloed van Christus heeft ons van onze zonden gewassen en ons in Gods nabijheid gebracht. Hij is de basis voor de verticale verbinding met God. Maar ook de horizontale, de verbinding tussen mensen, heeft door Gods genade een verandering ondergaan:

2.2 'Christus heeft uit beiden één gemaakt' (Ef. 2:14)

De oude (door God voorgeschreven) 'muur' tussen Joden en heidenen is door het werk aan het kruis afgebroken. Gelovigen die vroeger thuishoorden aan beide kanten van de muur, vormen nu een eenheid. Zo horen ook nu alle gelovigen uit alle volken bij elkaar; ze hebben dezelfde redding ervaren, hetzelfde nieuwe leven gekregen!

Paulus gaat nog een sport hoger de ladder op:

2.3 Gelovigen uit Joden en heidenen: 'tot één nieuwe mens geschapen' (Ef. 2:15)

Hier wordt al een veel nauwere verbinding gelegd: wij zijn niet alleen één gemaakt,

maar ook heel nauw verbonden, tot één nieuwe mens geworden. Die nieuwe mens is Christus, voorgesteld in alle Christenen samen.

De vele verschillen van de oude mens (nationaal, sociaal, religieus) verdwijnen voor de nieuwe mens, die geen verschillen kent. Je kunt

de intensiteit van deze relatie letterlijk voelen! En toch klimt Paulus de ladder nóg verder op:

2.4 Beide groepen: 'in één lichaam met God verzoend' (Ef. 2:16)

Door het werk aan het kruis zijn wij met God verzoend 'in één lichaam', d.w.z. met het doel het ene lichaam te vormen. Leden van één lichaam zijn zó nauw met elkaar verbonden (en op elkaar aangewezen!),

dat een scheiding altijd een afsterven van het betreffende lid betekent. Wij mogen de Heere dagelijks danken dat Hij ons zo nauw aan elkaar vastgeketend heeft, dat alle gelovigen samen nu een onscheidbare eenheid vormen!

En vervolgens ontdekken we nóg iets van de rijke zegen die wij als gelovigen samen ontvangen:

2.5 Wij zijn nu 'medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God' (Ef. 2:19).

Verloste mensen hebben een gemeenschappelijk burgerrecht, dezelfde interesses, en ze wonen samen met God, de Heilige Geest (1 Kor. 3:16) in Zijn huis (Ef. 2:22). Dat is de hoogste 'sport' van deze ladder met zegeningen: gemeenschap met God in Zijn directe tegenwoordigheid!

'Want u bent door één Geest tot één Lichaam gedoopt' (1 Kor. 12:13).

Christenen zijn dus door het bloed van Christus verlost en hebben persoonlijke zegeningen. En toch zijn ze tegelijk op unieke manier ook samen gezegend. Dat gaat veel verder dan

een 'losjes met elkaar samenzijn' van gelijkgezinde mensen, zoals het geval is bij een sportvereniging o.i.d. En het overtreft ook ver de intensiteit van de eenheid onder het volk Israël in de tijd van het Oude Testament. Is dat geen aansporing om het thema 'Gemeente van God' verder te onderzoeken en deze waarheid te beleven? Daardoor zullen we gemeenschappelijk en persoonlijk worden gezegend. Daarom willen we nog kort drie fundamentele vragen behandelen, waarvan de beantwoording ons de eerste contouren van de 'Gemeente van God' geeft.

'Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij allen zijn van één Geest door-drenkt' (1 Kor. 12:13).

3. Sinds wanneer bestaat de Gemeente van God?

De Heere Jezus zegt in Mattheüs 16:18: 'Op deze Petra (Rots, d.w.z. Christus als Zoon van de levende God) zal Ik Mijn gemeente bouwen'.

Hij sprak toen dus van een toekomstig bouwwerk. Daarmee is duidelijk dat de Gemeente er tot dat ogenblik nog helemaal niet was. Paulus laat in Efeze 3 zien dat de gemeente behoorde tot de verborgen plannen van God; die heeft Hij pas door de apostelen en profeten van het Nieuwe Testament geopenbaard. Daarmee vervalt overduidelijk de vaak gehoorde gedachte van een 'kerk sinds Adam'. Begon het bestaan van de gemeente dan misschien met de roeping van de discipelen? Nee, de Heere Jezus had echter al in de evangeliën een gebeurtenis aangekondigd die een grote omwenteling teweeg zou brengen. Een gebeurtenis die na Zijn opstanding en hemelvaart zou plaatsvinden (zie Joh. 7:39: de komst van de Heilige Geest en Zijn wonen bij de gelovigen; Joh. 14:16). Deze Heilige Geest kwam met Pinksteren op indrukwekkende wijze op aarde, zoals het in Handelingen 2 wordt beschreven:

- Hij vervulde het hele huis (een verwijzing naar het wonen van de Heilige Geest in de Gemeente van God, zie 1 Kor. 3:16).
- De tongen als van vuur, die zich verdeelden en zich op ieder van hen zetten (een verwijzing naar het wonen van de Heilige Geest in iedere gelovige persoonlijk, zie 1 Kor. 6:19).

1 Korinthe 12:13 kan misschien als een soort geboorteakte van de Gemeente van God worden aangeduid: 'Door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt'. Op het moment waarop de Heilige Geest op aarde kwam en in de toenmalige gelovigen samen als geheel en in elk persoonlijk ging wonen, begon de Gemeente van God.

4. Wie hoort eigenlijk bij de Gemeente van God?

Deze vraag wordt door Christenen heel verschillend beantwoord: 'Alle mensen die gedoopt zijn', of 'alle Christenen in mijn gemeente' – dat zijn enkele gebruikelijke meningen. In zeker opzicht is 1 Korinthe 12:13 ook hier de doorslaggevende tekst: alle mensen die van één Geest te drinken hebben gekregen, zijn daardoor toegevoegd aan deze gemeente van God. Wanneer gebeurt dat? In Efeze 1:13 geeft Paulus het antwoord: iedereen die het Evangelie van de behoudenis gehoord heeft, wordt met de Heilige Geest van de belofte verzegeld (zie ook Gal. 3:2). De Geest van God woont dan in iedere gelovige (opnieuw 1 Kor. 6:19).

Dus een uiterlijke handeling zoals doop of avondmaal of zelfs een lidmaatschap van een plaatselijke of nationale kerk geven niemand dus ooit het recht om aan te nemen dat hij bij de Gemeente van God hoort. Niet meer en ook niet minder dan alle mensen die waarachtig in de Heere Jezus Christus geloven, vormen samen de Gemeente in haar wereldomvattende betekenis (Ef. 4:4)².

Uitwerking:

Horen de gelovigen uit de tijd van het Oude Testament ook bij de Gemeente van God? Hoe zit het precies met de trouwe gelovigen uit de tijd van het Oude Testament?

De Geest van God werkte in alle tijden in gelovigen, bijvoorbeeld in David (2 Sam. 23:2), maar op geen enkele plaats in het Oude Testament wordt gezegd dat Hij blijft in iemand woonde. Waarom? Omdat ze weliswaar telkens vergeving voor hun zonden kregen (vgl. Rom. 3:26), maar zich niet in de bewuste, eeuwige vergeving van zonden en het kinschap van God konden verheugen. Dat is nu juist hét kenmerk van iemand in wie de Geest van God woont (vgl. Rom. 8:16)! Als we dan ook nog be-

² Bovendien is er nog het aspect dat alle gelovigen in een bepaalde plaats een deel van de gemeente vormen (1 Kor. 1:2) en dat alle Christenen van Pinksteren tot de komst van de Heere de Gemeente in haar totaliteit uitmaken (Ef. 1:23; 5:27).

denken dat de Heilige Geest toen nog helemaal niet in Persoon op aarde gekomen was (zie punt 3), dan is duidelijk dat de gelovigen van het Oude Testament niet tot de Gemeente van God kunnen behoren. Dat geldt dus zelfs nog met betrekking tot de last-minute bekeerde rover/misdadiger aan het kruis (Luk. 23:39-43). Hij ondervond

*‘Paulus, aan de gemeente van God die in Korinthe is, aan de geheiligden in Christus Jezus’
(1 Kor 1:1-2).*

de geweldige genade van God en was op dezelfde dag met Christus in het paradijs, maar hij was nooit lid van het Lichaam van Christus geweest.

Drie belangrijke samenvattende uitspraken over dit onderwerp kunnen ons helpen deze complexe vragen beter te begrijpen:

- Iedereen die zich nu tot de Heere bekeert en het Evangelie gelooft, hoort bij de ene Gemeente van God.
- De gelovigen van het Oude Testament en de discipelen tot aan de komst van de Heilige Geest ... zij hoorden allemaal niet bij de Gemeente van God. Die bestond tot dat moment nog helemaal niet.
- Doop, lidmaatschap van een door mensen gestichte kerk of gemeente en deelname aan het avondmaal zijn geen criteria die bewijzen dat iemand bij de Gemeente van God hoort.

5. De Heere Jezus is uiterst geïnteresseerd in de Gemeente – en wij?

Als discipelen van de Heere Jezus hebben wij de wens om Zijn wil te doen en ons te interesseren voor dat wat voor Hem belangrijk is. En hoe belangrijk is de Gemeente voor Hem?

De Heere Jezus heeft ‘de gemeente liefgehad en Zich voor haar overgegeven’ (Ef.

5:25). Hij bekommert Zich permanent om de Gemeente, Hij ‘voedt en koestert’ haar (Ef. 5:29).

Als verheerlijkte en verhoogde Heere heeft Hij de Gemeente daarom gaven gegeven (evangelisten, herders, leraren). Dat doet Hij met het doel ‘om de heiligen toe te rusten tot het werk van dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus’ (Ef. 4:11-12).

Hij wil in de samenkomsten van de gelovigen als gemeente persoonlijk ‘in het midden’ zijn (Matth. 18:18-20).

Is dat niet genoeg aanleiding om je intensief bezig te houden met dit geweldige thema, namelijk de Gemeente van God? Als we het links laten liggen, zullen we veel zegen missen!

Wanneer het in onze gemeente om de Heere Jezus Zelf gaat en Hij als Hoofd van het Lichaam, de Gemeente, ons in alles wil leiden, dan mogen wij er zeker van zijn: wij zullen er rijk door gezegend worden!

Martin Schäfer

In het volgende nummer: aflevering 2: Naar welke kerk ga jij eigenlijk?

Aanbevolen boeken:

Michael Hardt: Gemeente-zijn vandaag de dag? (eenvoudig, kort)

F.B. Hole: Grondbeginselen van de Gemeente (ietsje uitvoeriger)

H.L. Heijkoop: De Gemeente van God (waardevol diepgaand onderwijs over de basis van de Gemeente)

Christian Briem: Daar ben Ik in het midden van hen (uitvoerig overzicht over het thema; overzichtelijk, goed ingedeeld en heel begrijpelijk geschreven)

Alle boeken kun je bestellen bij de uitgever van Volg Mij!

Briefwisseling

Hoelang bouwde Noach aan de ark?

Op de volgende pagina's plaats geven wij beknopt een briefwisseling weer over de vraag of Noach 120 jaar (of minder) aan de ark bouwde.

Geliefde broeders in de Heere,

Af en toe lezen we uw jeugdtijdschrift *Volg Mij*. En het is ons opgevallen dat u *zeer* Schriftgetrouw bent.

Het geloof van Noach en de bouw van de ark hebben hem met zijn gezin in de tijd die direct daarop volgde, gered. Zonder geloof is het onmogelijk om God te behagen.

We lazen bij één van uw schrijvers: 'Toen er 119 jaar voorbijgegaan waren en Noach nog steeds – in dit opzicht – zonder succes aan de ark bouwde en predikte ...'. Met andere woorden, Noach bouwde 120 jaar lang, omdat een aantal Bijbelverklaringen Genesis 6:3 zo uitleggen. Maar zo staat het niet in de Bijbel.

'Gods molens malen langzaam', zegt een spreekwoord. In de 14de generatie na Noach leefde Jozef nog slechts 110 jaar en daarna wordt ons nog eigenlijk niet meer over iemand in de Bijbel meegedeeld dat hij ouder dan 120 jaar werd, en ook in onze tijd is dat nog steeds zo.

In Genesis 2:17 lezen we dat God zegt: 'Maar van de boom van de kennis van

goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven!' In hoofdstuk 5 zien we, dat Adam in totaal 930 jaar werd. Dat waren ongetwijfeld 930 jaar, nadat hij en Eva van de vrucht van de boom van kennis van goed en kwaad hadden gegeten en uit de tuin van Eden werden verdreven.

Nu naar de ark:

Genesis 5:32: 'Toen Noach vijfhonderd jaar oud was, verwekte Noach Sem, Cham en Jafeth'.

Genesis 6:14,18: 'Maak voor uzelf een ark van goferhout. In vakken ingedeeld moet u deze ark maken en hem van binnen en van buiten met pek bestrijken! ... Maar met u zal Ik Mijn verbond maken; en u moet in de ark gaan, u, uw zonen, uw vrouw en de vrouwen van uw zonen met u'.

Genesis 7:6-7: 'Noach was zeshonderd jaar oud toen de watervloed over de aarde kwam. Toen ging Noach met zijn zonen, zijn vrouw en de vrouwen van zijn zonen met hem in de ark vanwege het water van de vloed'.

Met andere woorden: toen Noach 500 jaar

Volg Mij!

was, verwekte hij zijn drie zonen. Tegen de tijd dat God hem de opdracht gaf om de ark te bouwen, waren zijn drie zonen getrouwd. Toen de vloed kwam, was Noach 600 jaar. In totaal bleven er dus 100 jaar over, waarin zijn drie zonen moesten opgroeien en oud genoeg waren om te gaan trouwen en daarna volgens Gods opdracht de ark te bouwen.

Voor de bouw van de ark bleven misschien 20 tot 30 jaar over, omdat de voorvaders niet zo vroeg gingen trouwen, en dus geen 120 jaar.

Hartelijke groeten in de Heere, G. en J.

Antwoord:

Geliefde broeder en zuster in de Heere,

Allereerst wil ik jullie heel hartelijk danken voor de lof 'heel Schriftgetrouw' te zijn. Dat is inderdaad waarnaar wij als gelovigen moeten streven. Kennelijk is dat ook voor jullie een groot goed. Daar zijn we blij om. Het doet goed wanneer je vaststelt dat broeders en zusters serieus naar de waarheid op zoek gaan en net doen als de broeders van Berea, die 'de Schriften onderzochten om te zien of die dingen zo waren' (Hand. 17:11)!

Wat betreft de aangesneden vraag of Noach 120 jaar aan de ark bouwde of een kortere tijd, komt het erop aan nauwkeurig te onderzoeken wat de Bijbel erover zegt. Het is geen makkelijke vraag. Al veel broeders hebben erover nagedacht. Een aantal zijn tot de conclusie gekomen dat Noach 120 jaar aan de ark gebouwd heeft, anderen – zoals jullie – dat het maar een paar decennia was.

Om die reden heb ik het vermeden om in mijn artikel uitdrukkelijk te zeggen dat Noach 120 jaar aan de ark gebouwd heeft, maar heb ik het algemener geformuleerd: 'Toen 119 jaar (van de 120 jaar durende genadeperiode) voorbij waren ...'. Toch

ben ik tot de conclusie gekomen dat Noach 120 jaar aan de ark bouwde.

Er staat in het Nieuwe Testament een vers dat daarover een uitspraak doet: '... toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd' (1 Petr. 3:20).

Daarom werd de ark gebouwd in de periode dat God Zijn geduld nog toonde. Hoelang duurde 'het geduld van God'? Wat wordt daarmee bedoeld? Het geduld van God kan eigenlijk alleen maar op die 120 jaar betrekking hebben – de tijd waarin God wachtte voor Hij het oordeel uitvoerde.

'Toen zei de HEERE: Mijn Geest zal niet voor eeuwig met de mens twisten, omdat ook hij vlees is, maar zijn dagen zullen honderdtwintig jaar zijn' (Gen. 6:3).

Een aantal Bijbelvertalingen geeft aan dit vers een andere betekenis. Zo vertaalt Luther: 'Ik wil hem als levenstijd honderdtwintig jaar geven', alsof de mensen die voor de zondvloed vaak erg oud werden, van nu af aan nog slechts 120 jaar zouden worden. Deze vertaling mag dan grammaticaal gezien kunnen, maar heeft weinig zin. Ook na de vloed zijn er mensen ouder dan 120 jaar geworden. Het is zeker dat de leeftijd in die tijd duidelijk was afgenomen en al betrekkelijk gauw werd er nauwelijks nog iemand 120 jaar. Maar waarom zou God in Genesis 6:3 al de leeftijd tot 120 jaar begrenzen, als dat in feite pas een aantal generaties later ingaat? En waarom juist 120 jaar?

Dit vers wordt pas logisch als je begrijpt: de dagen van de mens waren geteld, Gods geduld was bijna op; Hij zou de mens nog een respijtperiode van 120 jaar geven.

Trouwens, ook vandaag weet God al, wanneer ons tijdperk in oordeel zal eindigen, ook al heeft Hij dat moment niet bekendgemaakt en wacht Hij geduldig (2 Petr. 3:9).

Nu rijst de vraag hoe een respijtperiode van 120 jaar kan kloppen met het feit dat

Briefwisseling – Hoelang bouwde Noach aan de ark?

Noach aan het eind van Genesis 5 al 500 jaar is. Vanaf dat moment waren er immers nog maar 100 jaar tot aan de vloed (Gen. 7:6).

Het antwoord is heel eenvoudig: het Bijbelse verslag is niet chronologisch. Dat is niets ongewoons in de Bijbel. Veel oudtestamentische verhalen blijven onbegrijpelijk, wanneer je alle verzen en hoofdstukken achter elkaar op een rij in de tijd wilt plaatsen.

In ons geval moet 'het geduld van God' simpelweg 20 jaar voor het 500ste levensjaar van Noach begonnen zijn, zoals we al gezien hebben.

Je kunt Genesis 5:32 alleen zo begrijpen, dat Noach op 500-jarige leeftijd begon met het verwekken van zonen. Sem werd pas 98 jaar voor het einde van de vloed geboren (11:10), toen Noach ong. 503 jaar was (aan het eind van de vloed was hij 601 jaar; Gen. 8:13).

Met hoofdstuk 6 begint een nieuw gedeelte van Genesis. Daarbij grijpen de eerste verzen terug naar de tijd dat Noach 480 jaar was en God de mens een respijtperiode van 120 jaar gaf.

Dit hoofdstuk zit als volgt in elkaar:

► Vers 1-8: De geschiedenis van de mens voor de zondvloed, waarom God tot het oordeel besloot en op welke manier Hij het bepaalde.

► Vers 9-12: 'De geschiedenis van Noach' in een overzicht, waarom hij genade vond (een tussenvoeging).

► Vers 13-22: Wat God tegen Noach zei en hoe deze reageerde.

Het is aannemelijk dat God onmiddellijk tot Noach sprak, onmiddellijk nadat Hij Zelf een respijtperiode van 120 jaar had ingesteld (vgl. Amos 3:7). Bovendien lezen we niet dat God Noach meedeelde hoelang Zijn geduld zou duren. Alleen bij Zichzelf sprak Hij van 120 jaar. Daarom is

Volg Mij!

Noach mogelijk zonder aarzeling begonnen aan de bouw van de reusachtige ark (zie 1 Petr. 3:20). Hij kon niet wachten tot al zijn zonen geboren en getrouwd waren, tot alle dieren erheen kwamen enz.

Als God dus in hoofdstuk 6:18 tot Noach spreekt over zijn 'zonen' en hun vrouwen, dan betekent dat nog niet dat hij op dat tijdstip al zonen had.

Na een korte beschrijving van de geschiedenis van de mens (vs. 13) en de bouwopdracht spreekt God over dat wat

komen zou en Noach daarna nog zou doen (vs. 17-20). Ook de geboorte en bruiloft van de zonen van Noach lagen nog in de toekomst, maar de zonen en hun vrouwen zouden op hun tijd komen, voor de zondvloed, net zoals God ook de dieren op tijd erheen zou brengen.

Geliefde broeder en zuster, ik hoop dat ik duidelijk heb kunnen maken waarom ik denk dat Noach 120 jaar aan de ark bouwde.

Wees de spoedig komende Heere aanbevolen en een hartelijke groet van

Joachim Setzer

‘Satanisme’

Vraag:

Beste redactie,

Onlangs heb ik uw artikel over satanisme gelezen en wil u laten weten dat ik het met verschillende teksten niet eens ben. In het bijzonder met wat er gezegd werd over de ‘waarschuwend signalen bij jongeren die mogelijk zelfs terechtgekomen zijn in occulte of satanische kringen’. Daar kan ik voor een groot deel niet blij mee zijn.

● In het opschrift stelt u occultisme en satanisme aan elkaar gelijk. Occultisme is een veel breder begrip, dat alles wat spiritueel is, herbergt. Satanisme (trouwens ook een heel breed begrip) kan echter worden beschouwd als het omgekeerde van het leven. Het houdt zich bezig met de tegenstander van de God van de Christenen, keert de waarden van het Christendom om (ik ga ervan uit dat dit soort satanisme bedoeld is). Deze beide begrippen aan elkaar gelijkstellen vind ik absoluut niet kunnen.

● Een ‘waarschuwend signaal’, zo haal ik uit de tekst, zijn voor u symbolen. Ik mag u eraan herinneren dat het kruis, symbool van het Christendom, ook een symbool is.

● Verder is er sprake van de muziek van heavy metal. Het klopt dat een aantal heavy metal-bands zich bezighouden met satanisme. De meeste ervan vallen onder de categorie ‘black metal’, een subcategorie van heavy metal, die zich grotendeels tot het antichristelijke heeft gekeerd. In ieder geval zijn er heel veel hm-bands die zich helemaal niet met religieuze, laat staan met satanische teksten bezighouden. Hier zou ik bovendien de groep ‘Stryper’ willen noemen, die Christelijke teksten zingt.

● ‘Ongewoon lange, zwartgelakte nagels aan de vingers, zwarte, ongewone kleding, bizarre kapsels, geverfde haren’. Ik neem aan dat daarmee de zgn. gothics bedoeld worden. Wie een gothic is, is echter nog lang geen satanist, hoewel het klopt dat in deze kringen voor een deel sterk geëxperimenteerd wordt met satanisme.

Met vriendelijke groet ...

Antwoord:

Beste ...,

Allereerst hartelijk bedankt voor uw kritische gedachten over het artikel over satanisme. Voordat ik een standpunt inneem met betrekking tot de afzonderlijke punten, wil ik enkele inleidende gedachten voorleggen.

● Naar aanleiding van mijn artikel had ik een wat langer gesprek met een jonge vrouw die verwickeld was geweest in satanische praktijken en die uiteindelijk de uitspraken van het artikel uit eigen ervaring bevestigde.

Ongeveer tegelijk met uw mail verscheen in een seculier tijdschrift over gezondheid een artikel over occultisme, dat fundamenteel met mijn uitspraken overeenkomt.

● Een van de punten van kritiek die u naar voren hebt gebracht, moest ik meteen vanaf het begin gedeeltelijk accepteren zonder er iets aan te kunnen veranderen: het verwijt van een zekere generalisering.

Omdat ik geen boek heb geschreven over satanisme, maar slechts een kort artikel voor een tijdschrift, bracht dat onvermijdelijk met zich mee dat ik beperkt was. Dat had tot gevolg dat ik voor een deel te al-

gemene uitspraken heb gedaan. Zo heb ik geschreven dat ik voor het gemak het satanisme in twee grote groepen heb onderverdeeld. Ik ben mij ervan bewust dat je het fenomeen 'satanisme' nog meer gedifferentieerd kunt zien, maar dat had in dat artikel te ver gevoerd. Ik meen tegelijk dat door deze noodzakelijke beperking de inhoud van het artikel als geheel niet minder waar is.

● Sta me eerst nog een persoonlijke opmerking toe. Ik maak uit uw brief op (misschien ten onrechte?), dat u zelf geen Christen bent.

U duidt uzelf 'op geen enkele wijze aan als een tegenstander van het Christendom'. Dat lijkt mij een beetje mager om positief als gelovige Christen beschouwd te worden. Waarom schrijf ik dit? Omdat dit vermoedelijk een verschil verklaart in de uitgangspunten tussen mij als Christelijke auteur en u als lezer.

U kunt blijkbaar het magisch-occulte veld heel genuanceerd beschouwen en de ene verschijning voor minder erg houden dan de ander. Vanuit dit oogpunt valt ook uw kritiek op het te globaal zien van bepaalde dingen te verklaren. Maar voor mij als Christen is de satan, de grote tegenstander van God en vijand van de mens, een realiteit. Daarom is zo'n differentiatie er niet. Het antwoord vanuit Bijbels realisme kan alleen luiden: elk contact met alle occulte praktijken te mijden – ook schijnbaar onschuldige. Nu wil ik op een aantal kritische opmerkingen in detail ingaan.

● **Gelijkschakeling van occultisme en satanisme**

Ook toen ik het artikel nog eens doorlas, heb ik niet kunnen vaststellen dat ik de begrippen occultisme en satanisme als syno-

niemen gebruikt heb. Ik zie zeker ook niet beide begrippen volledig los van elkaar. Occultisme is 'de leer van paranormale, onverklaarbare krachten en verschijningen'. Spiritueel betekent 'geestelijk'. Ook het Christelijk geloof omvat vele geestelijke uitingsvormen, maar dat heeft niets met occultisme te maken. Het door mij geciteerde artikel in het medische tijdschrift schrijft over occultisme: 'De term occultisme (Latijns *occultus*: verborgen, geheim) vat alle

leringen en praktijken samen die zich bezighouden met verborgen krachten en dingen die door de bekende natuurwetten niet verklaarbaar zijn. Het occultisme kan worden onderverdeeld in de volgende gebieden: spiritisme, magie, satanisme'.

Dus is occultisme een soort algemene overkoepelende term, waaronder ook het begrip satanisme valt.

● **Symbolen**

U wijst erop dat ook het Christendom symbolen gebruikt.

Natuurlijk zijn er in het Christendom sym-

bolen. Maar als een kruis of een vis ernaar verwijst dat de drager (mogelijk) een Christen is, wat is dan het probleem? Dat mag misschien voor de communistische geheime dienst een 'waarschuwingssignaal' zijn, maar verder zal geen Christen er iets op tegen hebben, als men hem als gelovige herkent. Bij het gebruik van satanische symbolen daarentegen gaan alarmbellen rinkelen, omdat ze juist een hint kunnen zijn dat een jongere met dit occulte contact heeft, al is het misschien uit pure nieuwsgierigheid.

Hier moeten begeleiders van de jongeren niet wachten totdat het te laat is, maar helpen door met zo iemand te praten.

● **Heavymetal-muziek**

Uw kijk op heavymetal-muziek lijkt me vanuit Christelijk perspectief te positief. U spreekt over 'enige' groepen die zich met het occultisme bezighouden. Het parapsychologische adviesbureau in Freiburg schrijft in het essay dat ik al heb geciteerd: 'De meeste jonge mensen komen via hun klasgenoten, vrienden, of hun peergroep met magische occulte praktijken in contact. Een toegangspoort is overigens ook de harde rockmuziek. Vooral in de jaren 80 en 90 werden zogenaamde heavymetal- en blackmetal-groepen gevormd. Hun muzikale teksten gaan bijna uitsluitend over de dood, de duivel en geweld'. Als dit soort muziek voor veel jonge mensen de toegangspoort tot satanisme is, lijkt me dat dus reden genoeg om deze muziek te mijden, ongeacht of er ook groepen bij zijn die geen satanische teksten gebruiken.

Het zou te ver voeren om in deze brief in te gaan op de vraag of heavymetal-muziek met alles wat erbij hoort ooit valt te rijmen met een levensstijl volgens de Bijbel en met de problematiek van zogenaamde christelijke heavy metal.

● **De gothic-scene**

Hier zie ik opnieuw het al eerder genoemde verschil in ons uitgangspunt. Voor u is het feit dat een gothic nog lang geen satanist hoeft te zijn, voldoende om er niet kritisch tegenover te staan. Daarbij geeft u zelf toe dat in deze kringen 'voor een deel sterk met satanisme wordt geëxperimenteerd'. Dat is opnieuw voor mij reden genoeg om voor deze gothic-rockscene te waarschuwen. Omdat er bij contact met de gothic-rockscene echt een risico bestaat dat iemand ook in aanraking komt met satanisme.

U ziet dat uw brief mij aanleiding gegeven heeft nog eens na te denken over het onderwerp. Ik hoop u met het schrijven van dit artikel geholpen te hebben om mijn bedoeling beter te begrijpen.

Tegelijk wens ik u – zoals ook iedere lezer – de persoonlijke ervaring van het heil toe waarover Paulus in Kolosse 1:13 spreekt: God ... 'Die ons uit de macht van de duisternis heeft getrokken en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde (Jezus Christus), in Wie wij de verlossing hebben, de vergeving van de zonden!'

Met hartelijke groeten,

Michael Vogelsang

Wie trouwt doet goed

Om dit vers uit 1 Korinthe 7:38 beter te begrijpen, willen we eerst eens kijken naar de eerste beide hoofdstukken uit de Bijbel. Daar lezen we het scheppingsverhaal.

Daar valt ons op dat de Schepper Zijn werk aan het eind van de afzonderlijke scheppingsdagen (behalve op de tweede dag waarop we niet zo'n oordeel horen) als goed beoordeelt. Alleen in de loop van de zesde dag – die ons in Genesis 2 nauwkeuriger beschreven wordt – stelt de Schepper vast dat iets niet goed was: 'Het is niet goed, dat de mens alleen is'. Daarom schiep God voor de mens een hulp die bij hem paste. Toen God zo de mens – man en vrouw – geschapen had, luidde Zijn afsluitende beoordeling zelfs: 'Het was zeer goed'.

Het is niet goed dat de mens alleen is

De Schepper Zelf zag dat het niet goed was dat de mens alleen was. Hij had eerst Adam geschapen en hem in de hof geplaatst. Aansluitend vormde Hij de vrouw. In het Nieuwe Testament wordt nogal eens naar deze scheppingsorde verwezen. Maar afgezien van het feit dat de eerste mens een man was, stelt de Schepper vast dat de mens niet alleen moet zijn.

God wilde kinderen voor Zichzelf hebben, mensen met wie Hij een relatie, gemeenschap, kon aangaan. Dat was Zijn plan al vóórdat Hij de wereld schiep. Zo moest ook de mens, die naar het beeld van God³ geschapen was, niet alleen zijn. God vond in de dierenwereld geen passende 'aanvulling' voor de mens. Zo ging de

Schepper bezig en schiep voor hem een hulp.

Tot op de dag van vandaag is het gewoon Gods bedoeling met de mensen dat ze een huwelijk sluiten. God heeft het huwelijk ingesteld om twee mensen – man en vrouw – samen te brengen en heel nauw met elkaar te verbinden. De één mag de ander tot hulp

zijn, de één mag de ander aanvullen. Het is door de Schepper in de mens gelegd dat een man zijn vader en zijn moeder zal verlaten om met zijn vrouw samen te zijn. Ook als de moderne mens er iets anders van maakt, toch blijft het waar: de Schepper heeft déze manier gekozen om de mens gelukkig te maken.

³ Als de Bijbel zegt dat God de mens naar Zijn beeld geschapen heeft, dan betekent dit dat de mens in zijn wezen en in zijn plichten moet laten zien Wie God is.

Ik wil ... maken

God Zelf wilde een hulp voor de mens maken. Hij liet hem in een diepe slaap vallen, schiep vervolgens de vrouw en bracht haar bij Adam.

Adam – uit de slaap ontwaakt – ontving zijn vrouw met de woorden: ‘Deze is ditmaal been van mijn beenderen, en vlees van mijn vlees!’

Adam was er geen getuige van geweest hoe God deze vrouw schiep. Maar onmiddellijk realiseerde hij zich dat zij inderdaad een hulp was die met hem overeenkwam en die bij hem paste.

Wanneer God tegenwoordig twee mensen voor een huwelijk bij elkaar brengt, dan is dit elke keer weer opnieuw een wonder, vooral wanneer Christenen elkaar vinden. Vertrouw er maar gewoon op dat Hij Die voor Adam een vrouw kon scheppen, ook jou de juiste huwelijkspartner zal laten zien! Adam viel in een diepe slaap voordat Eva bij hem gebracht werd. Zouden wij dat misschien zo mogen toepassen, dat wij onze natuurlijke en geestelijke wensen en ideeën helemaal aan de Heere mogen toevertrouwen en vervolgens op Zijn leiding mogen wachten? Alleen als je helemaal openstaat voor Gods leiding, kan Hij je de juiste huwelijkspartner geven. Denk je dat het teveel gevraagd is om in de keuze van de huwelijkspartner de vervulling van de eigen wensen aan God over te laten? Juist bij deze vraag, die zo verstrekkende gevolgen heeft, zou je op Gods wijsheid moeten vertrouwen. Je zult net als Adam verbaasd vaststellen dat God je precies de juiste huwelijkspartner zal geven en je Zijn weg duidelijk zal maken.

Een hulp die bij hem past

God schiep de vrouw uit de rib van de man. Het is zeker niet zonder betekenis dat Hij juist een rib en niet een bot uit het hoofd of een voet van Adam koos! Maar voorop staat dat Hij een deel van Adam nam om daaruit de vrouw te vormen. Daarmee wordt al

duidelijk dat God deze hulp zó schiep dat ze precies bij Adam paste. De Heilige Geest geeft vervolgens in Genesis 2:24 de instructie, die niet alleen voor Adam en Eva, maar in principe voor elke relatie tussen man en vrouw geldt: dat een man en zijn vrouw samen één vlees worden. Dat houdt in dat ze geestelijk, psychisch en lichamelijk (vgl. 1 Thess. 5:23) tot een heel nauwe band samengroeien. God brengt twee mensen samen die bij elkaar passen – en daarna worden ze tot één vlees.

Zou je bij dit vers alleen maar aan de lichamelijke of seksuele band tussen man en vrouw denken, dan doe je God tekort. De lichamelijke band tussen man en vrouw alleen zal een huwelijk nooit kunnen vervullen, ook al is de seksualiteit een geschenk van de Schepper voor man en vrouw binnen het huwelijk. Maar een echt vervuld huwelijk zal er alleen komen als de eenheid tussen man en vrouw ook in hun gedachten en gevoelens bestaat. Als ze daarbij samen met God van een gemeenschappelijk geestelijk leven mogen genieten, mag dat zeker als de hoogste en mooiste verbondenheid tussen hen worden beschouwd. Zo is het Gods wil voor de mens dat een man (het woord ‘man’ spreekt van rijpheid en zelfstandigheid) een vrouw vindt met wie hij een huwelijk aangaat. Zo verbonden mogen die beiden samen hun weg – met God! – gaan. Daarbij is het Gods werk de beide partners bij elkaar te brengen. Wie trouwt, moet dit in de Heere doen (1 Kor. 7:39), en niet door zijn eigen wensen te volgen.

Hoeveel ellende kan er voor een vrouw, voor een man en voor kinderen ontstaan, wanneer er aan een huwelijk verkeerd begonnen is en de partners niet weer op het juiste spoor terechtkomen!

... wie niet trouwt, doet beter

Wat betekent dit tweede deel van het vers, als God toch Zelf al gezegd had, dat het

² Gebein meint einfach „Knochen“.

niet goed was als de mens alleen is? Paulus legt in 1 Korinthe 7 uit dat de gehuwden een speciale verplichting hebben, omdat ze er voor elkaar moeten omdat ze de gefundeerde taken moeten vervullen die bij hun huwelijk horen (en misschien bij hun gezin, als de Heere kinderen geeft).

Ongetrouwden zijn vrij van deze taken. Daarom geldt: wie niet trouwt, doet beter. Want hij heeft meer vrije tijd, die hij, zonder rekening te hoeven houden met een huwelijkspartner, voor de Heere kan gebruiken. Hij kan een bijzondere taak voor de Heere op zich nemen, waarvoor de getrouwden geen tijd meer hebben. Als we dit vers in het verband van het hoofdstuk lezen, dan zien we de volgende punten:

- Wie bewust van het huwelijk afziet en niet trouwt, zal daarmee geen problemen hebben en ook geen lichamelijk tekort merken (1 Kor. 7:1, 2, 9).
- De duivel zal in zijn onthouding van het huwelijk geen enkel punt van aanval hebben (1 Kor. 7:5b).
- Wie niet trouwt, heeft een speciale genadegave, die hem geschikt maakt om niet te trouwen (1 Kor. 7:7).
- Het is geen bijzondere eer om niet getrouwd te zijn; iedereen moet de staat aanvaarden waartoe God hem geroepen heeft (1 Kor. 7:7b, 17).
- Wie bewust ongetrouwd blijft, doet dat omdat hij vooral met de dingen van de Heere bezig is; hij trouwt niet, omdat hij zijn vrije tijd voor de Heere wil benutten (7:32, 34).

Zo maakt dit vers duidelijk dat het 'beter doen' de woorden van God uit Genesis 2 niet krachteloos maakt. Het gaat hier nl. om een speciale genadegave, die een bijzondere dienst voor God inhoudt.

En als wensen niet in vervulling gaan?

Veel Christenen zijn ongetrouwd hoewel ze eigenlijk ook heel graag getrouwd zouden willen zijn. Dat is een probleem dat heel diep kan gaan. En vaak wordt het ook

Volg Mij!

nog eens door anderen verscherpt door ongelukkig gekozen woorden of daden. Onvervulde wensen moeten in het leven van ons allemaal als Christenen met de Heer 'verwerkt worden'. Maar het is zeker waar: voor ongewild ongetrouwd zijn is echt veel genade en een 'ja' op Gods weg nodig.

Met alle voorzichtigheid kun je misschien zeggen dat ook hier 1 Korinthe 7:17 geldt: 'Zoals God aan ieder heeft toebedeeld, zoals de Heere ieder geroepen heeft, zó moet hij wandelen'.

Zolang of wanneer de Heere geen weg naar een huwelijk laat zien, mag je desondanks een leven leiden tot Zijn eer en met innerlijke vreugde. De al eerder genoemde vrije tijd kun je ook in zo'n geval gebruiken om voor God te leven.

En geldt dat uiteindelijk niet voor ons

allemaal, helemaal los van de vraag of we getrouwd zijn of niet?! 'Dient de Heere met vreugde!' Als kinderen van God hebben wij zegeningen ontvangen die boven het aardse geluk uitgaan, waarvan wij genieten. Dat mogen we in een leven vol overgave als dank aan God 'teruggeven'.

Als we eens onze eeuwige bestemming bereikt hebben, zullen wij na misschien wel voor ons onbegrijpelijke rondzwervingen op aarde bevestigen wat God aan het einde van de zesde scheppingsdag zei: 'En zie, het was zeer goed!'

Christian Rosenthal

Gods geduld

Mijn geduld raakt op! Wie heeft dat nog nooit gezegd of iets dergelijks gevoeld? Ja, we zeggen het niet alleen, maar het gebeurt ook écht! En lang niet altijd terecht! Bij de één wat vaker, bij de ander wat minder vaak. Eigenlijk jammer, want we willen toch graag op onze Heiland lijken. Dat leidt ons direct naar Hem, de Zoon van God. Heb jij er ooit over nagedacht hoe geduldig Hij is? Wanneer we over Gods geduld spreken, dan gaat het om Zijn geduld tegenover ons als mensen. Met wie zou God anders geduld moeten hebben?

Vaak denken we alleen maar aan Gods geduld tegenover de ongelovigen. En inderdaad: hoe geduldig is God, dat Hij nog geen eind gemaakt heeft aan het boze woeden van deze wereld (2 Petr. 3:9)!

Maar laten we er ook eens aan denken hoeveel geduld en genade de Heere Jezus opbracht voor Zijn discipelen. Misschien laat ons dat zien hoeveel geduld Hij dagelijks met ons moet hebben.

Als ik zeg 'geduld en genade', dan is dat omdat Zijn geduld immers in Zijn oneindige genade ontspringt. Als wij dus spreken over Zijn geduld, dan is dit in deze zin een gedeelte van Zijn genade dat wij nooit genoeg kunnen bewonderen. Dat voelen we allemaal wel aan.

Geduld met ons gebrek aan inzicht in Hem

De Heere Jezus kondigde aan Zijn discipelen aan wat Hem zou overkomen: 'dat Hij naar Jeruzalem moest gaan en veel zou moeten lijden van de kant van de oudsten en de overpriesters en de schriftgeleerden, en dat Hij gedood zou worden en op de derde dag zou worden opgewekt' (Matth. 16:21). Dat hield Zijn hart zó bezig, dat Hij het Zijn discipelen het meerdere keren

meedeelde. In Mattheüs 20:17-19 lezen we hoe de Heere vóór Zijn laatste bezoek in Jeruzalem nog eenmaal heel duidelijk in veel details voorzegt dat Hij zou lijden en sterven en op de derde dag weer zou opstaan.

En de discipelen? Blijkbaar begrepen ze helemaal niet wat Hij hun vanuit Zijn bewegende hart wilde zeggen. We lezen er heel duidelijk over in Markus 9:32, Lukas 9:45 en 18:34. De Heere Jezus heeft vast en zeker bij deze gelegenheid gemerkt hoe eenzaam Hij op aarde was. Zelfs Zijn nauwste bloedverwanten, die Hem dagelijks konden meemaken, begrepen Hem niet. Profetisch lezen we erover in de Psalmen: 'Ik heb gewacht op medeleven, maar het is er niet' (Ps. 69:20). 'Ik ben als een eenzame mus op het dak' (Ps. 102:7).

En toch kwam er geen eind aan het geduld Zwaarmee Hij Zijn gevoelens steeds weer met de discipelen deelde. De Heere verlangde ernaar dat ze aanvoelden wat Hem bewoog, maar helaas waren de discipelen niet met Hem bezig, maar met zichzelf. Dat laat Lukas heel duidelijk zien, want direct nadat de Heere opnieuw Zijn lijden had aangekondigd aan hen, lezen we dat de discipelen erover nadachten wie van hen

wel de belangrijkste was (Luk. 22:24). De Heere Jezus heeft hun onbegrip voor Zijn weg diep aangevoeld. En toch liet Hij hen niet los, omdat ze er immers toch niets van begrepen, wat wij waarschijnlijk ook niet gedaan zouden hebben. Nee, vol geduld nam Hij hun overleggingen wie de belangrijkste zou zijn, aan als aanleiding om hun verder te onderwijzen over wat ware nederigheid inhoudt.

We zouden nog meer voorbeelden uit de evangeliën kunnen aanhalen om te laten zien hoe vaak Zijn oneindige geduld alleen maar onbegrip ontmoette. Steeds weer ging Hij genadig met de Zijnen om. We hoeven maar te denken aan de beide discipelen om wie de Heere Zich bekommerde, toen ze naar Emmaüs gingen. Zij dachten nog steeds dat Hij Degene zou zijn Die Israel zou verlossen. Hij legde hun toen geduldig uit, uitgaande van Mozes en de profeten, dat Hij eerst moest lijden, voordat Hij de heerlijkheid binnen kon gaan. Hoewel ze het uit de Schriften zelf hadden kunnen weten. Als we Zijn reactie op het onbegrip van de discipelen zien, merken we dat Hij zo graag wil dat wij inzien wat en hoe Hij is, hoe Hij te werk gaat, ja, dat we alles zien wat Hem aangaat⁴. Een gelovige die Hem oprecht liefheeft, zal daar graag al zijn energie in steken.

Geduldig wachten op ons handelen

De Heere wacht er ook nu nog geduldig op tot wij in onze harten met Hem bezig zijn. Als wij nu het vergrootglas niet meer richten op de discipelen, maar op onszelf, moeten we ons dan niet allemaal schamen? Hoeveel verschillende momenten zijn er wel niet in mijn of jouw leven waarop de Heere geduld met ons moet hebben?

➤ De Heere wacht er bij jou misschien wel op tot jij in het openbaar voor Hem uitkomt en je laat dopen.

➤ Misschien wacht Hij erop totdat jij aan Zijn wens gehoor geeft en, door deel te nemen aan het Avondmaal, aan Hem denkt. Daar is toch niets ingewikkelds aan, of wel soms? Hij heeft ons een heel eenvoudig teken achtergelaten. Of wil je iets groots doen, net zoals de melaatse Naäman? Zijn bedienden moesten tegen hem zeggen: 'Als die profeet u iets moeilijks opgedragen had, zou u dat niet gedaan hebben? Hoeveel te meer, nu hij tegen u gezegd heeft: Was u en u zult rein zijn!' (2 Kon. 5:13).

➤ Ieder van ons kan hierover nadenken: op welk punt moet de Heere met mij veel geduld hebben? We moeten belijden: vaak weten we zelfs heel precies waar Hij op wacht. Dan moeten we ons afvragen of niet alleen al onze aarzeling om het te doen, zonde is. Laten we dan geen moment langer misbruik maken van Zijn geduld.

➤ Laten we er eens over nadenken hoe wij onze weg met Hem gaan. Hoeveel geduld had Hij tot nu toe met ons? Ook wanneer wij in onze geestelijke groei stilstonden of zelfs stappen achteruit deden? Hij houdt Zich met ons bezig: 'Julie zijn de ranken ... Elke rank die vrucht draagt, reinigt Hij, opdat zij meer vrucht draagt' (Joh. 15:2, 5).

Nadenken over Zijn geduld brengt ons allereerst tot dankbaarheid. En het spoort ons aan om Zijn wil meer te kennen en er daarna naar te handelen. Dat wil Hij zo graag! En brengt ons dat tenslotte niet tot aanbidding van Zijn Persoon?

Henning Brockhaus

⁴ Dat wordt ook duidelijk uit de waardering van het gevoel van Maria, die waarschijnlijk meer dan wie ook hier op aarde iets begreep van wat de Heere Jezus te wachten stond: Zijn verwerping en Zijn dood.

Nog maar net 12 jaar

'Want hoe is uw leven? Het is immers een damp, die voor een korte tijd verschijnt en daarna verdwijnt'

(Jak. 4:14).

Op een ochtend kwam ik in een bosrijke omgeving in Afrika. In een dorp hoorde ik dat een jongen door een giftige slang gebeten was. Omdat er geen arts in dat dorp was, was de familie op zoek naar iemand die de jongen naar het ziekenhuis in de dichtstbijzijnde stad zou kunnen brengen. Daarom bood ik mijn hulp aan en reed met de vader, die zijn zoon in zijn armen hield, naar de stad.

De jongen was deze morgen wakker geworden en dacht blij aan de mooie dag die was begonnen. Hij wilde het oerwoud ingaan om zijn vallen te controleren, om daarna samen met zijn vrienden van de dag te gaan genieten. Er was in de buurt een feest, waar ze misschien heen konden gaan.

Toen hij bij één van zijn vallen kwam, werd hij aangevallen door een slang, die hem twee keer beet. En zo reden we een paar uur later met spoed naar het ziekenhuis, omdat het gif in zijn lichaam begon te werken. Eerst kreunde hij van de pijn, maar hoe meer we de stad naderden, hoe stiller hij werd. En toen we de rand van de stad bereikten, maar een paar minuten bij het ziekenhuis vandaan, stierf de jongen in de schoot van zijn vader bij mij in de auto. Hij was nog maar net 12 jaar.

Dit is een verdrietig, maar waargebeurd verhaal. Het is een waarschuwing voor ons allemaal. We weten niet wanneer ons leven zal eindigen. Velen van ons verwachten dat zij nog tientallen jaren zullen leven. Maar daarvoor heb je geen garantie!

Deze jongen zat te wachten op een heerlijke dag en verspilde geen gedachten aan de dood. En tóch eindigde zijn leven op aarde slechts enkele uren nadat hij was opgestaan. Ben jij voorbereid op je dood? Heb jij je leven in orde gebracht, zodat je niet bang hoeft te zijn om nu bij God te komen? **Het werk van de verlossing, dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha volbracht heeft, is ook voldoende voor jou en jouw zonden!** Maar je moet het wél zelf in persoonlijk geloof aannemen.